

**REPORT OF A NATIONAL WORKSHOP ON
ENVIRONMENTAL POLICY AND PROGRAM PRIORITIES
FOR VIET NAM
HA NOI, NOVEMBER 3 - 4, 1994**

International Development Research Centre
Centre de recherches pour le développement international

ACKNOWLEDGEMENTS

The International Development Research Centre would like to express its sincere gratitude to the staff of the National Environment Agency of the Ministry of Science, Technology and Environment for the support it provided at all stages in the preparation and implementation of the National Workshop on Environmental Policy and Program Priorities. Special thanks goes to Dr. Nguyen Ngoc Sinh, Director of the NEA, for his overall guidance and advice and to Mr. Trung Manh Tien and Mr. Nguyen Vien Dan for the generous contribution of their time in coordinating the workshop and logistical support.

This report was prepared by the International Development Research Centre of Canada, with the assistance of a grant from the Canadian International Development Agency (CIDA), Management for Change Program.

IDRC Project Team:

Dr Stephen R Tyler, Team Leader (Sr Regional Program Officer, IDRC Singapore)
Mr Gregory C Woodsworth (Senior Advisor - Environmental Policy, IDRC Cambodia)
Dr Peter J McNamee (Principal, Peter J. McNamee Ltd.)
Dr Nguyen Cong Thanh (Principal, JT-Envi Consultants Ltd.)

with assistance from: Mr Vu Quyet Thang, CRES, University of Ha Noi

International Development Research Centre
Centre de recherches pour le développement international

Regional Office for Southeast and East Asia/Bureau Regional pour l'Asie du Sud-Est et de l'Est
7th Storey, RELC Building, 30 Orange Grove Road, Singapore 1025
Mailing Address: Tanglin P O Box 101, Singapore 9124
Tel: 2351344 Cable: IDRECENTRE Telex: SINIDRC RS 21076 FAX: 2351849

ARCH W
TYLER
NO. 104454

LIST OF ABBREVIATIONS AND ACRONYMS

ADB	Asian Development Bank
AIDAB	Australian International Development Assistance Bureau
ASS	Acid Sulphate Soils
BAP	Biodiversity Action Plan
CEST	Centre for Environmental Science and Technology
CIDA	Canadian International Development Agency
DOSTE	Department of Science, Technology, and Environment
EIA	Environmental Impact Assessment
EC	Environment Committee
EPC	Environmental Protection Centre
EPDP	World Bank draft report: Viet Nam Environmental Policy and Program Priorities
EPZ	Export Processing Zone
ESMAP	Energy Sector Management Assistance Program
FINNIDA	Finland International Development Agency
GDLA	General Department of Land Administration
GEF	Global Environment Facility
HCMC	Ho Chi Minh City
IDA	International Development Association
IDRC	International Development Research Centre
IUCN	International Union for the Conservation of Nature
JICA	Japan International Cooperation Agency
MAFI	Ministry of Agriculture and Food Industry
MDMP	Mekong Delta Master Plan
MFAP	Ministry of Fisheries and Aquatic Products
MOC	Ministry of Construction
MOE	Ministry of Energy
MOF	Ministry of Forestry
MOFA	Ministry of Finance
MOH	Ministry of Health
MOHI	Ministry of Heavy Industry
MOLI	Ministry of Light Industry
MOSTE	Ministry of Science, Technology and the Environment
MWR	Ministry of Water Resources
NEA	National Environment Agency
NEAP	National Environmental Action Plan
NGO	Non-Governmental Organization
NIAPP	National Institute for Agriculture Planning and Projection
NLEP	National Law on Environmental Protection
NPESD	National Program for Environment and Sustainable Development
NUH	National University of Ha Noi
OOG	Office of the Government
PPC	Provincial People's Committee
PPP	Polluter Pay Principle
RRDMP	Red River Delta Master Plan
SCCI	State Committee for Cooperation and Investment
SIDA	Swedish International Development Agency
SPC	State Planning Committee
TA	Technical Assistance
TFAP	Tropical Forestry Action Plan
UNDP	United Nations Development Programme
UNEP	United Nations Environment Programme
VND	Viet Nam Dong
WB	World Bank
WFP	World Food Programme
WHO	World Health Organization of the United Nations

TABLE OF CONTENTS

1.0	INTRODUCTION AND BACKGROUND	1
2.0	WORKSHOP OBJECTIVES AND ORGANIZATION	3
2.1	Workshop Objectives	3
2.2	Workshop Organization and Process	3
3.0	RESULTS OF THE WORKING GROUPS	5
3.1	Written Response by Workshop Participants to World Bank Report	5
3.2	Strategic Implementations Plans: Working Group Reports	5
3.2.1	Presentation Format of Strategic Implementation Plans	6
3.3	Natural Resources Program	6
3.3.1	Environmental Program Objectives and Program Components	6
3.3.2	Issues Of Program Implementation	10
3.4	Urban and Industrial Pollution Program	17
3.4.1	Major Objectives	17
3.5	Institutional	18
4.0	RECOMMENDATIONS	32
4.1	General Recommendations	32
4.1.1	The Evolution of Environmental Institutions in Viet Nam	32
4.1.2	The Need for Monitoring and Adaptive Responses for Environmental Investments	33
4.1.3	Environmental Program Delivery: The Need for Integration and Coordination	33
4.1.4	Environmental Training of National Management Institutions	34
4.2	Next Steps	34
	ANNEX A: WORKING GROUP PARTICIPANTS	37
	ANNEX B: WORKSHOP AGENDA	38
	ANNEX C: WRITTEN COMMENTS RECEIVED IN REVIEW OF WORLD BANK EPPP	40

LIST OF TABLES

Table 1:	Presentation format of strategic implementation plans.	7
Table 2:	Environmental Program Objectives for Natural Resources.	8
Table 3:	Strategic implementation plan for Natural Resources.	11-16
Table 4:	Strategic implementation plan for Urban and Industrial Pollution Control.	19-23
Table 5:	Strategic implementation plan for Institutional Development.	27-31
Table 6:	Details of next steps of environmental programming and implementation for Viet Nam.	36

1.0 INTRODUCTION AND BACKGROUND

1. Viet Nam is a country in transition, evolving rapidly from a centralized, planned economy to one driven by market forces. This transition is contributing, along with other historical pressures on its natural resource base, to the rapid depletion and degradation of the country's natural resource stock, and mounting environmental contamination from activities in the urban and industrial sector.

2. In keeping step with the profound changes in the process of economic renewal, Viet Nam has committed significant national resources to develop its institutional and technical framework for environmental protection and management. The formulation of the National Plan for Environment and Sustainable Development (NPESD) in 1991 provided a basis for identifying some of the critical environmental issues facing the country. The government now recognizes that the next step is to further develop an environmental policy and program framework that encompasses a system for strategic planning and management.

3. Viet Nam needs to face the problems along many different fronts, such as implementing appropriate sectoral programs that address resource management issues, the development of new institutions, the development of a legal and regulatory framework, and building and strengthening institutional capacity to manage environmental problems. Within each of these areas there are a large number of choices to be made in applying limited resources - which problems in which sectors are the most pressing? in which provinces or municipalities? in conjunction with which agencies? which problems are amenable to cost-effective management and with what approach? The problem in addressing these questions is not necessarily one of lack of data or technical skills but more of determining a set of objectives, formulating a program response to the objectives, and assigning priorities to the activities that are required to be undertaken. The result constitutes a plan of action.

4. The World Bank undertook a mission in April-June, 1993 to begin the process of assisting the Government of Viet Nam to develop a strategic action plan for environmental management at the national level. It used as a starting point a number of environmental reports, notably the "National Plan for Environment and Sustainable Development (NPESD)", which provided a broad, wide ranging framework for environmental action in Viet Nam. The World Bank subsequently produced a draft report entitled "Viet Nam: Environmental Program and Policy Priorities for a Socialist Economy in Transition". This report, released in limited circulation for review in August, 1994, was designed to complement the NPESD by updating key developments, analyzing certain key issues in greater depth, deliberating a range of strategic interventions to address the issues, and beginning to ascribe priorities amongst the interventions. It was the Bank's intent that this draft report, and the Vietnamese response to it, serve as the foundation of a National Environmental Action Plan for Viet Nam, a requirement for the Bank's IDA concessionary lending program.

5. At the request of the World Bank, the Canadian International Development Agency (CIDA) agreed to fund a workshop to be hosted by the Ministry of Science, Technology and Environment (MOSTE) and implemented by the International Development Research Centre (IDRC). The **"National Workshop on Environmental Policy and Program Priorities"** was held in Ha Noi on November 3-4, 1994. The workshop was designed not to update or

confirm the basic data already gathered, but to contribute to the planning process by clarifying issues and objectives, identifying activities to be undertaken, defining the priorities for action and a process for planning environmental management in a growing economy in rapid transition. It also provided an opportunity for Vietnamese state agencies and provincial officials, academic experts and NGOs to meet and discuss the issues together.

6. This report consists of three major sections. Chapter 2 is a brief description of the workshop objectives, methodology, and organization. Chapter 3 is a description of the major results of the workshop itself and, in particular, the results of the working group deliberations at the workshop. Chapter 4 contains a set of recommendations for further elaboration of the EPPP and the workshop results to meet the objectives of the Government of Viet Nam, and outlines a possible plan of action for MOSTE's consideration. **We emphasize that Chapter 4 reflects the views of the *consultant team* based on the outcome of the workshop; the recommendations it contains did not necessarily arise in the workshop discussions, nor do they necessarily reflect recommendations made by workshop participants.**

2.0 WORKSHOP OBJECTIVES AND ORGANIZATION

2.1 Workshop Objectives

7. Viet Nam, with the assistance of the 1993 World Bank mission, identified three broad areas that it considered useful for organizing discussion to formulate an environmental action plan: Natural Resources (Forest Conservation and Wetland and Marine Coastal Ecosystems), Urban and Industrial Pollution, and Institutional Development. The World Bank "Environmental Program and Policy Priorities" (EPPP) report used these three areas as the core themes, first examining the data base in each area, second identifying key issues, and finally elaborating a program framework that provided options and recommendations for action. Other chapters of the World Bank report dealt with the issues of policy framework and policy instruments necessary for environmental action, as well as the integration, design and sequencing of priority projects and programs and the required technical assistance to support environmental action.

8. This workshop was designed as one part of the process to elaborate an overall strategy for environmental and natural resource management for Viet Nam. It facilitated a discussion to clarify and clearly articulate the next steps that are required to address the key environmental problems of the country. The presentation of the workshop proceedings in this report will **not** be in narrative form. Rather, this report presents a set of matrices that were designed to summarize the management process to be brought to bear on Viet Nam's critical environmental issues. These matrices form the centre-piece of the report and are intended to serve as input to an eventual National Environmental Action Plan for Viet Nam. These matrices presented in this report are derived from the contents of the World Bank EPPP report, written comments submitted to the workshop, and working group discussions during the proceedings.

2.2 Workshop Organization and Process

9. MOSTE served as the host agency for staging the workshop with the assistance of the International Development Research Centre of Canada. The two volume World Bank report was translated to Vietnamese and distributed to numerous government agencies (central and provincial), universities and research institutions, private sector organizations, and international and non-governmental organizations. All of these institutions were invited to submit written comments and to participate in the two day workshop (see Annex A, List of Workshop Participants).

10. The workshop participants were divided into three working groups, Natural Resources, Urban and Industrial Pollution, and Institutional Framework (see Annex B, Workshop Agenda). Using the incomplete matrices as a guideline for discussion, the tasks of the individual working groups were to confirm the key problems and issues, further elaborate the proposed measures for implementation, select sites where possible for priority action, note where action had been taken already by the government and donor agencies, determine how further action could be coordinated, and identify the Vietnamese agencies responsible. The results of these discussions, as reflected in this report, are intended to be reviewed by

MOSTE and forwarded to the State Planning Committee (SPC) and the Government for comments.

11. The Government of Viet Nam will respond directly to the World Bank in relation to its draft EPPP report: 1) updated data for the draft EPPP report will be forwarded to the Bank directly by the relevant natural resource ministries and MoSTE; 2) MOSTE will provide comments on the EPPP draft for revision by the Bank.

12. This workshop report is also to be used by MOSTE to generate a National Action Plan to meet World Bank requirements. A copy of this report will be forwarded directly to the World Bank by IDRC. The Bank will then contact MOSTE to discuss any additional requirements for a National Environmental Action Plan. Following the full development and approval of an Action Plan, the Government of Viet Nam is considering organizing a donor conference to discuss the coordination and financing of the Plan. This will require further work to identify specific projects and clarify project preparation requirements. Of particular value will be the written comments received by MOSTE prior to the workshop; these appear in Annex C and have been used as input to the workshop and this document.

13. In summary, this report can serve four purposes:

- a. as a basis for direct government action;
- b. input into a National Environment Action Plan;
- c. input to organization of a donor conference on environment assistance programming;
- d. input to Viet Nam's national Agenda 21 program to be proposed in early 1995.

3.0 RESULTS OF THE WORKING GROUPS

3.1 Written Response by Workshop Participants to World Bank Report

14. In general, the response to the draft World Bank report on Environmental Program and Policy Priorities (EPPP) was very positive. Many participants noted that this was the first document of its kind for Viet Nam where the range of environmental issues were comprehensively dealt with from a strategic perspective in one report.

15. The quality and reliability of the information base was also generally felt to be good, although somewhat out-of-date. The situation in Viet Nam has changed so rapidly since the 1993 World Bank mission that some of the data needs updating, particularly economic indices and certain categories of technical environmental information.

16. Many participants found the report difficult to assimilate given its volume and complexity. For this reason they welcomed the opportunity at the workshop to clarify and simplify the issues to better develop an appropriate management approach.

17. On the basis of the information in the EPPP there was a high degree of consensus as to which environmental management tools should be further developed and encouraged. These include:

- a. the use of market instruments for pollution control and environmental management;
- b. environmental education, public participation, and support to environmental NGOs;
- c. the use of EIA; and
- d. the promotion of appropriate environmental technologies; this is particularly true for foreign investors whose activities or use of technologies need to be regulated by legislation/guidelines.

18. Proposals outlined in the EPPP for environmental action neglected the development of institutional and technical mechanisms to deal with environmental issues that are inter-provincial in scope (e.g., emerging cumulative environmental problems that will need to be addressed by a number of provinces working together), as well as mechanisms for environmental and natural resource management issues that will require multi-lateral initiatives (i.e., oil spills, fisheries management, etc.). These considerations should be addressed as part of future strategic policy and program development.

3.2 Strategic Implementations Plans: Working Group Reports

19. As described above, the workshop participants were in general agreement about the technical quality of the EPPP in describing the current environmental situation in Viet Nam, and environmental trends. The challenge is to develop a consensus in Viet Nam about what should be done, and this was a principal task of the working groups. The working groups developed initial strategic plans for protecting, managing and, where necessary, rehabilitating Viet Nam's environmental and natural resources. The initial strategic implementation plans

developed in the working groups, although lacking operational detail, can still be used as the basis for action. The strategic implementation plans describe:

- a. what needs to be done to address current and emerging environmental problems;
- b. what the priorities are or how they should be decided;
- c. general guidelines for implementation;
- d. who should do it; and
- e. what has already been done that can be used as a starting point for future efforts.

3.2.1 Presentation Format of Strategic Implementation Plans

20. The strategic implementation plans formulated in the working groups are presented in a set of matrices, organized according to the headings described in Table 1. It is important to recognize that these matrices are simply a way to organize and present the information contained in the strategic implementation plans in a summary fashion.

21. While effort was made to achieve consistency across working groups, the content of the working group discussions differed somewhat and these differences are reflected in the content of the presentations below. The Natural Resource and Urban and Industrial Pollution working groups identified specific Program Objectives and Components, while the Institutional Development working group identified important administrative, organizational, and institutional constraints to and opportunities for effective delivery of environmental programs. All working groups, however, provided recommendations for prioritization, implementation, and responsibilities; they also identified existing initiatives to be used as a basis for action.

3.3 Natural Resources Program

3.3.1 Environmental Program Objectives and Program Components

22. The EPPP contains nine major objectives for the Natural Resources Program, in two main areas. These objectives were collapsed, through workshop discussions, to six major Program Objectives for a Natural Resources Program, as presented in Table 2. In addition, each of these Program Objectives contains a number of important Program Components which set out the major steps by which the Objectives will be achieved:

Program Objective: Demarcate, protect and manage upland conservation forests for biodiversity and watershed protection

- a. Select areas of high biodiversity and watershed value for protection
- b. Within selected conservation forests, implement protection and management plans
- c. Establish and develop buffer zones surrounding conservation areas
- d. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the program components

Table 1: Presentation format for strategic implementation plans. The items on the left are the elements of the strategic plans developed by the working groups, and the items on the right are the elements of the matrices contained in Tables 3, 4, and 5 which describe these implementation plans.

**WHAT NEEDS TO BE
DONE?**

Environmental Program Objectives. The material in the EPPP was used as the starting point for defining these objectives; this material was modified according to the recommendations of the working groups based largely on additional information and changes in circumstances within Viet Nam in the past one and a half years. It should be noted that the objectives represent a significant step in narrowing the wide range of environmental issues that could be addressed to a set of priority objectives.

Environmental Program Components. These identify what needs to be done in order to achieve the **Environmental Program Objectives**.

Proposed Activities. These are the details of the **Environmental Program Components**. While they can be thought of as separate, distinct studies, technical assistance, or investments, they are not intended to be comprehensive; considerable work remains to be done in the area of specific project and technical assistance definition and preparation.

PRIORITIES FOR ACTION

Guiding Principles identify some of the measures already taken, stakeholders in the process, or critical elements to be considered in the further development of a preparatory framework.

Proposed Sites/Criteria for Site Selection either lists the priority locations identified by the working groups or, where information was lacking, proposes criteria for determining priority sites.

**RECOMMENDATIONS FOR
IMPLEMENTATION**

Sequencing provides recommendations for project implementation, given the proposed sites, the nature of the project or technical assistance to be executed, and takes account of existing initiatives and studies, particularly regional and sectoral master plans.

WHO SHOULD DO IT

Responsible agencies are listed without determining specific institutional roles and responsibilities.

**WHAT HAS BEEN DONE
SO FAR**

Status identifies which agencies have completed or are involved in assistance projects related to the program component. This list will need elaboration if maximum benefit is to be gained from previous and current initiatives.

Table 2: Environmental Program Objectives for Natural Resources.

Objective in EPPP	Proposed Program Objective	Comments
FOREST PROTECTION AND BARREN LAND REHABILITATION		
A. Demarcate, protect and manage upland conservation forests	1. Demarcate, protect and manage upland conservation forests for biodiversity and watershed protection	Reflects the greater number of purposes for retaining upland conservation forests. Activities include technical assistance for project design and implementation (Objective C in EPPP)
B. Develop and improve livelihood and income-generating potential in the hill areas or upper watersheds	2. Develop and improve livelihood and income-generating potential in the hill areas or upper watersheds	Includes Objective E in draft EPPP. Activities include technical assistance for project design and implementation (Objective C in EPPP)
C. Institutional Development		Incorporated into all other Natural Resources Objectives
D. Reduce the demand for wood as fuel and improve energy efficiency	3. Reduce the demand of wood as fuel and improve energy efficiency	Activities include technical assistance for project design and implementation (Objective C in EPPP)
E. Restrictions to prevent severe erosion and consequent siltation of dams		Now a part of Objective 2 in proposed implementation framework
WETLAND AND COASTAL/MARINE RESOURCE MANAGEMENT		
F. Demarcate, protect, and manage mangroves and inland marshes	4. Demarcate, protect, and manage mangroves and inland marshes	Objective expanded to include use restrictions (Objective H in EPPP). Activities include technical assistance for project design and implementation (Objective C in EPPP)
G. Rehabilitation of degraded mangrove and Melaleuca forest areas	5. Rehabilitation of degraded mangrove and inland marshes	Activities include technical assistance for project design and implementation (Objective C in EPPP)
H. Restrict use to protect vital wetland forest areas		Include as part of Objective 4 in proposed implementation framework
I. Protect vital or particularly vulnerable coastal or marine resources	6. Protect vital or particularly vulnerable coastal or marine resources	Activities include technical assistance for project design and implementation (Objective C in EPPP)

Program Objective: Develop and improve livelihood and income-generating potential in the hill areas or upper watersheds

- a. Select priority underutilized barren hill areas with existing settlements for development support
- b. Undertake appropriate development
- c. Focus on appropriate technology transfer in hill areas
- d. Develop and implement land-use restrictions to save cropland productivity and subsistence livelihood
- e. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the program components

Program Objective: Reduce the demand for wood as fuel and improve energy efficiency

- a. Expand fuel efficient cookstove supply and distribution
- b. Increase the number of hydropower dams, especially small and micro-hydropower units
- c. Expand production and sale of higher quality coal briquettes
- d. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the program components

Program Objective: Protect, rehabilitate and manage mangroves and inland marshes

- a. Choose areas of high biodiversity for protection
- b. Within the above conservation forests, implement protection and management plans
- c. Establish and develop buffer zones surrounding conservation forests
- d. Protect mangrove and back mangroves in Acid Sulphate Soils from destruction and unsustainable aquaculture and dry season rice cropping practices
- e. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the program component

Program Objective: Protect vital or particularly vulnerable coastal or marine resources

- a. Stabilize and rehabilitate sand dunes in the central regions and barren coast lands
- b. Rehabilitate and improve coastal dikes, especially in Central Coast with mangrove protection
- c. Protect coral reefs by designating specified coral reefs as special protection forests (marine parks)
- d. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the programs above

23. The details of the proposed implementation for the Natural Resources Program is provided in Table 3.

3.3.2 Issues Of Program Implementation

24. The working group made an initial estimation of priority areas for natural protection, management, and rehabilitation. A necessary pre-requisite to formal project planning and associated technical assistance will be a complete prioritization of sites and provinces. This is likely best accomplished by an interdisciplinary planning team comprising various ministries as well as national planning and management agencies.

25. A major issue with respect to Natural Resources is selecting the best institutional mechanism for effective program delivery. Two models were discussed. The first would have the provinces responsible for program delivery, with national line agencies and their research institutions participating as technical advisors. The second model would have the roles reversed, with national line agencies responsible for program delivery and local institutions serving as local technical advisors. Each model has its advantages and disadvantages; these are primarily related to knowledge of local conditions and local need (strong with local institutions, weak with national institutions) and technical capacity (stronger in national institutions than in local ones). Viet Nam will need to carefully consider and select the most appropriate model for environmental program delivery. Appropriate mechanisms for local involvement and participation of beneficiaries; and management and execution of the overall program or program components must be carefully considered.

26. Different institutions are responsible for the management and protection of different parts of the natural resources sector in Viet Nam, and the expertise needed to resolve natural resources problems will have to be drawn from these many institutions. Integrated approaches will be required, and this will demand effective institutional mechanisms for integration (see Section 3.5).

27. A secondary issue relates to finding mechanisms to take advantage of the many existing studies that have already been made in this program area in Viet Nam. There has been a great deal of work in this sector conducted under National Programs and through long term technical assistance in the forestry sector, particularly in the Northern Highlands. Use of existing knowledge should be maximized. At the same time, an explicit and determined effort should be made to use local knowledge in determining appropriate farm level models for cultivation.

28. Property rights are intimately linked to proper management and protection of Viet Nam's natural resources. Along with investment projects for upland and wetland areas, there will be a need to implement an accompanying acceleration of existing programs of property rights designation and enforcement. Public education and awareness will also be necessary.

Table 3: Strategic implementation plan for Natural Resources.

Environmental Program Objective: Demarcate, protect and manage upland conservation forests						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Select areas of high biodiversity and watershed value for protection.	Select priority areas.	The selection of sites should be consistent with proposals from: TFAP; the National Watershed Management Plan; BAP; and provincial plans.	Final site selection for watershed protection should be based on: importance of the river systems for energy, level and rate of deforestation and socio-economic factors. Final site selection for biodiversity protection should be based on BAP. Consideration should be given to choosing provinces or locations that are high priority for a number of objectives: watershed protection; biodiversity protection; or rehabilitation.	Priority areas for watershed conservation: <i>First:</i> Lai Chau; Yen Bai; Lao Cai; Son La <i>Second:</i> Lam Dong; Nghe An; Ha Tinh; Thua-Thien Hue; Dong Nai <i>Third:</i> Dac Lac Priority areas for biodiversity conservation: Lai Chau; Yen Bai; Lao Cai; Hai Phong; Nghe An; Ha Tinh; Thua-Thien Hue; Lam Dong; Dong Nai; Dac Lac. All initially assessed as having equal priority.	Selection of priority areas should be undertaken by committee consisting of MWR; MOF; MOE; MOSTE; and PPC's.	BAP completed in 1994; 1991. Forestry Act, TFAP completed in 1992.
2. Within selected conservation forests, implement protection and management plans.	For the selected high priority conservation forest areas, undertake: demarcation, mapping, biological inventories, ecosystem rehabilitation and monitoring with capital investment and technical assistance.	The active involvement of local People's Committees will be critical in determining locations of conservation forests and identifying appropriate protection and management measures.			MOF and local PPC's.	National initiatives provide initial demarcation of conservation forests and protection and management options.
3. Establish and develop buffer zones surrounding conservation areas.	Capital investment and technical assistance to: agroforestry; mixed species reforestation and communal forestry; environmentally compatible employment and income-generating opportunities; low cost technology transfer to reduce land degradation; extension; and "basic needs" infrastructure. Establish joint agreements between households or communities with government to protect conservation forests.	Appropriate institutional arrangements for project implementation should be reviewed and evaluated.			Ultimate responsibility assigned to either PPC's of provinces or MOF. Other institutions will need to be involved at various stages, particularly MAFI.	National initiatives give preliminary basis for site prioritization and farm level models.
4. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the programs above.	TA: program planning and project preparation.	Should be a component of every investment and technical assistance conducted under this objective.			All institutions participating should receive this technical assistance.	Implemented in a number of technical assistance projects.

Table 3: Strategic implementation plan for Natural Resources (continued)

Environmental Program Objective: Develop and improve livelihood and income-generating potential in the hill areas or upper watersheds						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Select priority "level" underutilized barren hill areas with existing settlements for development support.	Complete ecosystem-based land resource mapping and erosion susceptibility classification and, with socio-economic data for priority districts and indices of livelihood sustainability, select priority project areas and allocate land accordingly.	The selection of sites should be consistent with Barren Lands Program (Decree 327) and Sedentarization/Settlement Program, as well as TFAP, and provincial plans.	Final site selection for barren land rehabilitation should be based on: probability of successful rehabilitation; total barren land area; and ecological land type affected. Consideration should be given to choosing provinces or locations that are high priority for a number of objectives: watershed protection; biodiversity protection; or rehabilitation.	Priority areas for barren land rehabilitation: <i>First:</i> Son La; Lang Son; Quang Ninh; Ha Tinh; Dac Lac <i>Second:</i> Lai Chau; Nghe An; Thanh Hoa <i>Third:</i> Tuyen Quang; Yen Bai; Lao Cai; Vinh Phu; Ha Giang; Hoa Binh; Dong Nai; Binh Thuan	Selection of priority areas should be undertaken by committee consisting of MOF; MOSTE; PPC's; NIAPP; GDLA.	CIDA -site selection data (resource data and erosion susceptibility) PHRD -Forest Protection and Barren land Development Project.
2. Undertake appropriate development.	Capital investment and technical assistance to: agroforestry; mixed species of reforestation and communal forestry; environmentally compatible employment and income-generating opportunities. Also, undertake marketing plan with participation of private sector.	Appropriate institutional arrangements for project implementation should be reviewed and evaluated.			Ultimate responsibility assigned to either PPC's of provinces or MOF. Other institutions will need to be involved, e.g. GDLA.	Various farm level models developed. Plot initiatives on northern highland areas. Little work done in Central Highlands.
3. Focus on appropriate technology transfer in hill areas.	Review replicability of successful cases and concentrate on conservation-based forage production systems. Establish relevant technology transfer groups involving farmers and local leaders and use successful models.	The active involvement of local People's Committees will be critical in technology transfer success.			Local People's Committees with technical support from relevant national ministries.	Variable success under variable conditions.
4. Develop and implement land use restrictions to save cropland productivity and subsistence livelihood.	Annual cropping on Class V land should be prohibited or initiate prohibitive land tax in these areas with rebates for soil erosion measures.				MOF, PPC's.	Pilot initiatives started.
5. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the programs above.	TA: program planning and project preparation.	Should be a component of every investment and technical assistance conducted under this objective.			All institutions participating should receive this technical assistance.	Implemented in a number of technical assistance projects.

Table 3: Strategic implementation plan for Natural Resources (continued)

Environmental Program Objective: Reduce the demand for wood as fuel and improve energy efficiency						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Expand fuel efficient cookstove supply and distribution.	TA to begin improved commercial stove dissemination program.	TBC (To Be Completed in the course of detailed project development)	TBC	TBC	Energy Institute, PPC's, private sector.	Initial program started under UNDP/ESMAP Program.
2. Increase the number of hydropower dams, especially small and micro-hydropower units.	TA to identify priority sites for small and micro-power sources.	TBC	TBC	TBC	Energy Institute, MOE, MWR.	TBC
3. Expand production and sale of higher quality coal briquettes.	TA to plan for improvements in commercial coal briquette production and utilization.	TBC	TBC	TBC	Energy Institute, PPC's, private sector.	TBC
4. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the programs above.	TA: program planning and project preparation.	Should be a component of every investment and technical assistance conducted under this objective.			All institutions participating should receive this technical assistance.	Implemented in a number of technical assistance projects.

Table 3: Strategic implementation plan for Natural Resources (continued)

Environmental Program Objective: Protect, rehabilitate and manage mangroves and inland marshes						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Choose areas of high biodiversity for protection.	Use BAP and undertake supplementary surveys to decide on areas for priority protection.	Selection should be consistent with relevant plans, e.g. BAP, TFAP, MDMP. Selection should be consistent with development plans for wetlands in provinces and should be reevaluated for priority of intra-provincial sub-projects; interlinkages of other development activities; required policy and institutional/organizational measures. Cumulative environmental monitoring program should be designed and implemented for the Mekong Delta as a part of investments.	Site selection to be undertaken at two levels: priority provinces and priority state enterprises within provinces. The choice of priority provinces should be based on an assessment of the BAP's review, the extent of the incursion threat, and the prospective area of buffer zone support, and the prospects for successful rehabilitation. Priority selection of state enterprises needs to prioritize districts and sub-districts according to best financial performance and institutional capacity. Priority areas for wetland conservation and rehabilitation: <i>First:</i> Minh Hai; Quang Ninh <i>Second:</i> Soc Trang; Kien Giang; Dong Thap; Nam Ha; Thai Binh; Ninh Binh; Hai Phong <i>Third:</i> Thanh Hoa; Thua-Thien Hue; Ha Tinh	Within the priority areas fulfilling site selection criteria, project sites for both mangrove development and Melaleuca development should be chosen for project preparation. Paddy-aquaculture promotion in existing paddy areas can begin immediately after identifying the successful models and areas of focus. Design program to monitor cumulative environmental effects. Within the selected buffer zones, consultation and involvement of local households in joint forest protection and in the planning of resource management and buffer zone activities are critical.	Selection of priority areas should be undertaken by committee consisting of MOF; MFAP; MAFI; MOSTE; and PPC's.	BAP completed in 1994; 1991 Forestry Protection Act.
2. Within the above conservation forests, implement protection and management plans.	TA to be given for preparation of investment projects for: demarcation of priority conservation forests; replanting forests and revitalizing ecosystems within conservation areas. In mangrove areas, an inventory of potential sustainable shrimp aquaculture sites and reparable barren lands should be made and appropriate development implemented.				MOF and local PPC's.	Management has occurred largely under resettlement policies. Pilot initiatives have been started in Duyen Hai (HCMC) and in Tam Giang (Min Hai) province.
3. Establish and develop buffer zones surrounding conservation forests.	The following will be required of properly established buffer zones: a) land allocation to encourage efficient practices; b) encouragement of more sustainable activities for wetlands; c) provision of social infrastructure to provide "basic needs" services; and d) establishment of joint agreements between government and communities to protect conservation forests.				Ultimate responsibility assigned to either PPC's of provinces or MOF. Various other institutions will need to be involved at various stages.	Little developed. MOF currently operates more as a direct manager of resources than in conjunction with households.

Table 3: Strategic implementation plan for Natural Resources (continued)

Environmental Program Objective: Protect, rehabilitate, and manage mangroves and inland marshes, continued						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
4. Protect mangrove and back mangroves in Acid Sulphate Soils from destruction and unsustainable aquaculture and dry season rice cropping practices.	Moratorium on shrimp aquaculture expansion involving the cutting-down of mangrove forests pending a) assessment of the long term sustainability of improved extensive shrimp aquaculture models; and b) the design and implementation of prohibitive land/ pond tax or levy. Moratorium on dry season rice production in large scale investments to reclaim ASS marshes pending assessment of a) the opportunity cost of dry season rice reclamation; and b) the feasibility of a prohibitive land tax.		Priority areas for wetland conservation: <i>First:</i> Minh Hai; Quang Ninh <i>Second:</i> Soc Trang; Kien Giang; Dong Thap; Nam Ha; Thai Binh; Ninh Binh; Hai Phong <i>Third:</i> Thanh Hoa; Thua-Thien Hue; Ha Tinh	Sequencing should follow priority area designation.	MOF, PPC's.	Little has been initiated so far.
5. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the programs above.	TA: program planning and project preparation.	Should be a component of every investment and technical assistance conducted under this objective.			All institutions participating should receive this technical assistance.	Implemented in a number of technical assistance projects.

Table 3: Strategic implementation plan for Natural Resources (continued)

Environmental Program Objective: Protect vital or particularly vulnerable coastal or marine resources						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Stabilize and rehabilitate sand dunes in the central regions and barren coast lands.	Reforest or afforest prioritized sand dune areas and coastal barren lands; TA will aid in site selection and the supervision of timely planting.	Planning and activities should be consistent with provincial context and plans.	Final site selection for coastal erosion protection should be based on: erosion rate and intensity; and socioeconomic factors.	Priority areas for coastal erosion protection: <i>First:</i> Quang Ninh; Nam Ha; Minh Hai; Soc Trang; Quang Binh <i>Second:</i> Thai Binh; Ha Tinh; Da Nang; Phu Yen <i>Third:</i> Ninh Binh	MOF and PPC's, with involvement from other relevant institutions.	WFP Project 4304.
2. Rehabilitate and improve coastal dikes, especially in Central Coast with mangrove protection.	TA is needed for planning and prioritization; investment resources are needed for low cost dike rehabilitation, mangrove seed and propagule collection and purchase, and their planting.	This initiative should be consistent with national and provincial level disaster planning and management.	Final site selection for typhoon protection should be based on: typhoon frequency and intensity; and socioeconomic factors.	Priority areas for typhoon protection: Cawing Ninh; Nam Ha; Quang Binh; Thai Binh; Ha Tinh; D Nag; Phu Yen; Ninh Binh All are assessed as equal priority.	MOF, MWR, and PPC's, with involvement from other relevant institutions.	WFP Project 4617; Save the Children Support.
3. Protect coral reefs by designating specified coral reefs as special protection forests (marine parks).	TA is needed to prioritize endangered coral reefs and implement monitoring and enforcement procedures, as well as demarcate areas for protection and buffer zones. Restrict dynamite fishing in protected coral areas and surrounding buffer zones.	Planning and activities should be consistent with provincial context and plans.	Final site selection for marine park protection should be based on BAP.	Priority areas for marine park protection: Khanh Hoa; Binh Thuan; Be Ria-Vung Tau; Quang Ninh All are assessed as equal priority.	PPC's with technical support of MOF and MOSTE.	Limited action.
4. Improve institutional capacity to plan, monitor and implement the programs above.	TA: program planning and project preparation.	Should be a component of every investment and technical assistance conducted under this objective.			All institutions participating should receive this technical assistance.	Implemented in a number of technical assistance projects.

29. Not all of the scientific and technical issues germane to many of the proposed programs have been resolved. For example, feasible farm models may not yet exist, or the best method of rehabilitating abandoned shrimp ponds may not be well known. This must be balanced against the need to take steps quickly in some cases and locations to halt or reverse natural resource degradation (e.g., at the current rate of removal, all the mangroves in Minh Hai province will be gone by the year 2000). Programs will have to be implemented with incomplete knowledge. This fact will demand an adaptive approach to program implementation and delivery. This adaptive approach will require environmental monitoring so that unanticipated effects can be detected quickly, and lessons learned can be used to quickly modify and re-design investments and technical assistance.

3.4 Urban and Industrial Pollution Program

3.4.1 Major Objectives

30. The EPPP contains two major objectives for the Urban and Industrial Pollution sector. These objectives have been modified and recast as to six major program objectives for an Urban and Industrial Pollution Program. In addition, each of these Program Objectives contains one or more Priority Program Components which set out the major steps by which the Objectives will be achieved:

Program Objective: Review / prepare urban master plans with emphasis on environmental protection

- a. Prepare and implement urban and EPZ master plans for medium and long terms, with more emphasis on environmental protection

Program Objective: Conduct EIA for new industrial / development projects. Implement environmental auditing of existing polluting factories either with or without prior EIA. Strengthen environmental planning and EIA capabilities

- a. Screen new industrial projects with high pollution potential, especially for foreign investment and EPZ
- b. Encourage investments in less-polluting industries

Program Objective: Critically assess the environmental pollution of big cities, industries, and Export Processing Zones

- a. Conduct an inventory of particularly polluting firms prioritizing those likely to survive market liberalization

Program Objective: Application of Market Incentives for Reduction and Prevention of Industrial Pollution

- a. Apply incentive policy via tax reduction or discount on budget remittance
- b. Gradually apply PPP or impose tax on pollution

Program Objective: Comprehensive environmental monitoring system

- a. Technical assistance to administrative and monitoring agencies, including scientific research and training

Program Objective: Increase public awareness and participation

- a. Dissemination of environmental information on urban/ industrial areas in both public and private sectors

31. The details of the proposed strategic implementation plan for the Urban and Industrial Program are provided in Table 4.

3.5 Institutional

32. The institutional development issues, and therefore the Priority Program Areas for environmental institutional strengthening in Viet Nam can be summarized under four broad headings: interagency coordination; EIA; national standards and guidelines; and environmental awareness (Table 5). The role and capacity of provincial DOSTEs, and the relationship between MOSTE and provincial DOSTEs is relevant in all four areas.

33. Many of the issues described in the EPPP were valid in June 1993, before the establishment of the NEA. Since then, there have been changes in many of the institutional issues, as described in this working group report.

34. Key problem areas and specific implementation measures related to institutional development and administration of environmental programs and policies are harder to define than problems of natural resource management or urban and industrial pollution. They are harder to measure, and they are issues on which different persons and organizations perceive different interests. In this context, it may be more difficult to reach consensus on action. Therefore it is not surprising that most of the group's discussions focussed on the nature of the problems, rather than on measures to respond to them.

Table 4: Strategic implementation plan for Urban and Industrial Pollution Control.

Environmental Program Objective: Review/ prepare urban master plans with emphasis on environmental protection						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Prepare and implement urban and EPZ master plans (or review existing plans) for medium and long terms, with more emphasis on environmental protection.	<p>Develop rational land-use zoning for priority urban centres.</p> <p>Identify specific plans for: solid waste disposal sites; drainage system and flood control; sewerage/ wastewater treatment system; rehabilitation, upgrading and expanding water supply network.</p> <p>Develop heritage conservation plans for urban areas of high cultural value.</p> <p>Adopt measures to reduce air/noise pollution from transportation.</p> <p>User pay systems needed to support investments in water / sanitation.</p>	<p>Urban master plans need to integrate concerns related to prevention of pollution with growth of population, industry, and transportation.</p> <p>Master plans need to plan for preservation of high-value existing urban areas as well as redevelopment.</p> <p>Land capability assessment for zoning.</p> <p>Include agricultural and industrial re-use of wastes explicitly in planning.</p>	Ha Noi, HCMC, Hai Phong, Hai Hung, Vung Tau, Dong Nai, Quang Ninh, Quang Nam-Da Nang.	<p>New and evolving urban master plans need to take into account: National strategies for socio-economic development; population growth and distribution strategy; and the assessment of all city sectors.</p> <p>For master plans already developed, proceed with environmental improvement planning.</p> <p>Regional water supply and sanitation zones should be defined and demand estimated. Initial investment in rehabilitation, repair and improvement of existing facilities and their management</p>	MOC, MOSTE, PPCs, MWR, MOH	<p>National master plans of Ha Noi, HCMC were approved by the Government. Other big cities are under consideration.</p> <p>There is currently an ADB-TA for HCMC Environmental Improvement Planning, which is attempting to fill the gaps in the master plan.</p> <p>Studies currently underway include: Sanitation plan for Ha Noi (JICA); National Urban Water Supply and Sanitation Strategies (MOC/FINNIDA); Urban master plan for Da Nang (AIDAB); Water supply and sanitation plan for Da Nang (AIDAB/French Gov't); Ha Noi transportation plan (SIDA); water supply and mgmt capacity in Ha Noi and Haiphong (FINNIDA).</p>

Table 4: Strategic implementation plan for Urban and Industrial Pollution Control (continued)

Environmental Program Objective: Conduct EIA for new industrial / development projects. Strengthen environmental planning and EIA capabilities						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Screen new industrial projects with high pollution potential, especially for foreign investment and EPZ.	Develop and implement environmental auditing for projects already licensed or under construction. Ensure adequate implementation of EIA procedure for new proposed projects. Regulate new factories to install pollution control systems.	Potential for avoidance of very high long-term costs. Prevention is much less expensive than subsequent cleanup.	Need to prioritize proposed processing zones and large industrial areas. Focus on key sectors: thermal power; chemicals; metallurgy, food processing; textiles; pulp and paper; petroleum and mining.	Sequence according to procedures approved by government following MOSTE regulations with an emphasis on production techniques and mitigation measures. New procedures need to be clarified and implemented.	MOSTE, SPC/NPEB, SCCI, DOSTES, and line ministries responsible for industrial sectors.	National Research Program on Environment has developed recommendations for environmental screening and pollution control measures. SPC and SCCI have agreed to EIA procedures in project review.
2. Training and capacity-building for EIA.		EIA should be integrated into the project planning and decision-making system at an early stage.	Both short-term and intensive long-term training needed, with emphasis on practical field capability.		MOSTE, SPC, DOSTES	ADB-funded TA on "Strengthening Environmental Planning and EIA capabilities in Viet Nam" will start in early 1995. IDRC / CIDA supported EIA diploma course for govt officials now underway at NUH.

Table 4: Strategic implementation plan for Urban and Industrial Pollution Control (continued)

Environmental Program Objective: Critically assess the environmental pollution of large cities, industries, and Export Processing Zones. Implement environmental audits of existing factories.						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Conduct an inventory of particularly polluting firms.	Survey ALL highly-polluting firms and sample of remaining industries. TA needed for survey design, to include product, by-products, raw materials, processes, waste character and intensity. Establish urban environmental database.	Focus on: thermal power; chemicals; metallurgy, food processing; textiles; pulp and paper; petroleum and mining.	Select those facilities and enterprises likely to survive market liberalization. Survey to include particularly vulnerable locations.	To Be Completed (in detailed project development)	MOSTE, DOSTE's, expert institutes.	The environmental situation has been roughly estimated for Ha Noi, Hai Phong, HCMC, Bien Hoa, Quang Ngai, Nam Dinh, Ninh Binh. Prior surveys conducted by CEETIA, CEST, EPC, and ENCOs.
2. Conduct pollution audits of selected enterprises or sites.	Standardize methods of examination and analysis of important environmental parameters. Conduct specialized site-specific audits of process/emissions. Upgrade measurement equipment. Train environmental scientists and facility operating engineers to conduct monitoring.	Link emission audit to industrial process audit to show relationship to efficiency and profitability. Audits could also analyse benefits for worker health / safety.	TBC	TBC	DOSTE, MOHI, MOLI, MOLISA, General Laour Union of Viet Nam	TBC

Table 4: Strategic implementation plan for Urban and Industrial Pollution Control (continued)

Environmental Program Objective: Application of Market Incentives to Promote Reduction and Prevention of Industrial Pollution						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Apply appropriate incentive policy via tax reduction or discount on budget remittance.	Reduce budget remittances and taxes for factories which handle waste discharge properly. Enhance environmental inspection and enforcement of standards by fines and penalties for damage to environment.	Incentives for installation and effective use of clean technologies. Develop self-monitoring procedures for industry.	Ha Noi, HCMC, Hai Phong, Bien Hoa, Viet Tri, Ninh Binh.	Evaluate environmental status of target sites (see survey / data base activity above). Develop and implement appropriate measures for pollution control. Enforce pollution control measures.	MOSTE, DOSTE's, MOFA, line ministries in charge of State Enterprises, PPCs.	Little currently initiated.
2. Gradually apply PPP, impose tax on pollution, or impose presumptive emission fees.	TBC	Fees, taxes should be designed to encourage investment in pollution control technology. Fees and taxes should be evaluated on the basis of feasibility, effectiveness, and necessity.	Ha Noi, HCMC, Hai Phong, Hai Hung, Vung Tau, Dong Nai, Quang Ninh, Quang Nam-Da Nang	Given the new concepts contained in these activities, they should be tested with demonstration projects. Implementation of feasible approaches should be gradual and should be linked to implementation of new standards.	MOSTE, MOFA, PPC's, DOSTE's.	UNDP Capacity 21 project will introduce these concepts in Ha Noi, Quang Ninh and Dac Lac next year.
3. Encourage investments in less polluting industries or technologies.		Revenues from fees and taxes should go to improving monitoring and enforcement				

Table 4: Strategic implementation plan for Urban and Industrial Pollution Control (continued)

Environmental Program Objective: Comprehensive environmental monitoring system						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Technical assistance to administrative and monitoring agencies, including scientific research and training.	Provide technical equipment and train staff, formulate a regional environmental quality management model, and develop an environment quality index system.	It will be best to focus on monitoring a relatively small number of environmental quality parameters, with priority given to those with highest level of threat and the feasibility of control. Any recommended monitoring must initially build from existing national monitoring systems.	Ha Noi, HCMC, Hai Phong, Quang Ninh, Bien Hoa, Vung Tau, Quang Nam-Da Nang, Viet Tri, Ninh Binh, Nam Dinh.	The system should build from the design of the National Network of Environmental Quality Monitoring Stations. A proposal has been made by the National Research Program on Environment to increase the list of water quality parameters measured at selected stations managed by the General Department of Meteorology and Hydrology.	SPC, MOSTE, MOFA, Ministry of Education and Training, DOSTE's, General Labour Union of Viet Nam, MOH.	Almost non-existent, save for basic water quality and occupational health monitoring. Sustainability of any technical assistance in this area is currently uncertain due to the burden of recurrent costs.
Environmental Program Objective: Increase public awareness and participation						
1. Dissemination of environmental information to urban/ industrial areas in both public and private sectors.	Sensitive public especially through mass media. Undertake environmental education in primary, secondary and vocational schools.	Environmental education of these sectors provides for cost effective urban/industrial environment management and protection.	For all cities and industrial areas.	Staffing of appropriate environmental expertise within industries.	Ministry of Education and Training; Cultural Affairs; communication institutions; MOSTE and other mass associations.	

35. The task of the working group was further complicated by the fact that some of the participants were not aware of the recent approval of Governmental Decree 175/CP. This decree clarified many of the questions of procedure and administrative responsibility in this field, but it had been formally approved only about two weeks before the National Workshop and had not yet taken effect. The implications of this decree were directly relevant to many of the questions raised in the context of institutional development.

36. Decree 175/CP has the status of a government regulatory order under the legal framework of the NLEP. It regularizes the structure of administrative responsibility for environmental management at the State and local government levels, consistent with administrative mechanisms in other line agencies. This means that local environmental management authority is delegated to the provincial departments of Science, Technology and Environment (DOSTEs) in parallel with that of MOSTE at the State level. They are entitled to government budgetary funds for the staffing of these agencies.

37. This is a generally positive step, formalizing a new administrative responsibility in a field important to local development efforts. However, there are some implementation concerns in those large cities which had already organized their own Environment Committees (ECs). The ECs had no legal powers, but they were typically chaired by the Vice-Chairman of the People's Committee and reported directly to the PPC. This structure gave them a high political profile and direct access to decision-makers, while enabling flexible staffing from other relevant provincial bureaus. Under the new DOSTE, the Environment Service may be somewhat isolated from decision-making in a relatively minor provincial department, facing new bureaucratic approval procedures to its decision-making proposals. Of the four cities which previously had ECs, only Ho Chi Minh City preserves the structure, which is now chaired formally by the Director of DOSTE. It remains to be seen whether new informal structures for coordination and management will arise at the local level to replace the ECs.

38. The recent approval of Decree 175 had therefore reduced some concerns but increased others. The decree represents a clear expression of government policy and introduces some significant changes in administrative requirement. Now there is a need to gain some experience with the new system before changing it again. This would be an appropriate time to develop evaluation criteria for the new institutional structure, and to design a system for strategic monitoring and evaluation on an on-going basis to provide feedback to the government for possible future refinements.

39. A similar approach could be taken for EIA. 175/CP includes definition of provisional EIA guidelines and allocation of responsibilities between local and State authorities, and between MOSTE and line agencies. The guidelines ensure that line agencies cannot review their own EIAs, and formalize the EIA review committee procedure which includes experts from State agencies, provincial government and local public organizations as appropriate. The broad representation of membership on EIA review committees (which are required under the new regulations to include national, provincial, and sectoral expert representatives) should improve familiarity with the process in many government agencies and help link it with established planning procedures.

40. The publication of the provisional EIA guidelines has helped to resolve some uncertainties in this area. It will be important to evaluate the performance of the new EIA procedures in order to assess whether they ought to be revised on the basis of experience. In this case as well, performance criteria, information requirements and evaluation guidelines could be developed to help the government in this task.

41. After approval of 175/PC, SPC and SCCI have indicated their endorsement of the formal EIA review procedures for all investment projects. Now it remains to be seen whether project review procedures can capture an assessment of potential environmental concerns at an early stage to enable effective response.

42. The absence of adequate standards limiting industrial emissions is currently being addressed by the exhaustive review of many international pollution standards for both ambient air and water quality as well as emissions of selected pollutants. Standards will include technical guidelines for sampling, measurement and analysis of air and water quality. Existing standards will be updated and ISO/WHO standards adapted for Viet Nam. The first set of new standards is expected to be ready by December 1994, and others by June 1995.

43. This is an important step towards controlling industrial pollution, but standards are unlikely to be effective without a practical monitoring and enforcement strategy. Unless it is easy to show that standards are not being met, and there are strong penalties for not meeting them, they are unlikely to have any effect. Discussion within the working group pointed out that there are a variety of options for encouraging industries to meet emission standards, but that it was important that the standards be realistic and understood. Currently, taxation regulations which link tax assessment to capital investment provide a disincentive to investment in improved emission control. More consistent financial incentives are needed. Direct regulation of technologies for new and imported pollution sources (e.g. motor vehicles), which may be within MOSTE authority, was also discussed.

44. Discussion of the issues of central versus local powers on environmental management recognized that some issues were really of local concern and were within local competence to resolve, while other matters, even though they occurred within a province, were of national importance and required State intervention (e.g. large-scale development programs such as the Mekong River system). Without adequate local staff able to respond to environmental management problems, complaints are now going directly to members of the National Assembly and on to the Office of Government and to MOSTE. But MOSTE itself does not have the time or staff to respond to all local issues. Therefore the most useful principle seemed to be to enhance the capacity of local governments so they could handle as many of these issues as their capacity to respond to them grows. Local agencies have requested technical guidelines and recommended procedures from MOSTE for such matters as EIA, industrial pollution audits, monitoring procedures, etc. The process of gradual development of local authority would be enhanced by continuing consultation and coordination between MOSTE and the provinces.

45. Lack of information about new environmental sector guidelines and responsibilities was perceived to be a problem constraining effective responses to issues in this sector. There appear to be few mechanisms for sharing information between agencies active in this sector.

It will be important for investors and State line agencies to be well informed of the requirements they will have to meet for new projects, to ensure early planning and avoid costly delays in urgent project. Publication and widespread circulation of guidelines would help address these concerns, but a more active public awareness program, particularly among professionals in related fields (planning, engineering, biological sciences, etc.) could be merited.

Table 5: Strategic implementation plan for Institutional Development.

Environmental Program Objective: Coordination of environmental policy and planning						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Inter-agency policy coordination at State Level: need mechanism(s) for information exchange, issue identification, coordination of responses, reduce and manage policy conflicts.	A range of measures are possible, including: refer to PM for decision; conduct special studies; State-level Environment Committee; informal inter-Ministerial group; formal official working group; and direct liaison between STE services in line Ministries.	175/CP provides current framework for action. Coordination needed in all sectors for effective environment management. Linkages to sectoral planning and policies essential (e.g. tax policies discourage investment in pollution control). Selection of preferred mechanisms will require identification of performance criteria.	Informal coordinating mechanisms already emerging (eg. "Club of 10", this National Workshop, EIA review committees). Best to build on these mechanisms if successful. Performance criteria to be developed.	Formal mechanism requires clarification of overall State planning and policy coordination functions of SPC, Office of Government. Informal interim solutions still helpful.	SPC MOSTE OOG State line agencies.	Roles and responsibilities of State and local agencies in environment field have been clarified officially but not well known, and few integrating mechanisms (except EIA review committees). SIDA/IUCN funded advisor in MOSTE to support coordination.
2. Enhance capacity of provincial environmental management.	Action already taken by government through NLEP and 175/CP to formalize structure of provincial DOSTE. Capacity-building required.	Needs of large cities and rural provinces are quite different. Structure and authority of local environmental organization now standardized. The current situation may require ongoing evaluation and monitoring for effectiveness (possible TA).	Criteria for effectiveness of provincial environmental organization: tied to planning to reduce resource conflicts; political authority to enable enforcement of national standards and EIA guidelines. Other criteria, monitoring and evaluation procedures to be determined (possible TA).	Issues are most concern in few large cities, where urban and industrial pollution control depends on local agency effectiveness.	MOSTE DOSTE PPCs.	Recent change in status of local Environment Committees means uniform national structures, but concerns some urban provinces. EIA capacity building projects.
3. Strengthen inter-provincial natural resource planning.	Regular framework for planning and resolving inter-provincial resource use issues.	Focus on large-scale issues where central planning and coordination is weak and/or resource is mobile (e.g. water resource use and quality, inshore fisheries).	Start with areas which have already identified common concerns, or which have participated in joint planning exercises already (e.g. MDMP, RRDMP).	Stronger capacity for intra-provincial planning and management may be needed first.	Provincial services for environment and natural resource use, planning.	Existing formal mechanisms include MDMP and RRDMP. This item not yet a high priority.

Table 5: Strategic implementation plan for Institutional Development (continued)

Environmental Program Objective: Coordination of environmental policy and planning (continued)						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
4. Roles and responsibilities of MOSTE and DOSTEs to be clarified.	Action already taken by government through NLEP and 175/CP to specify State/local responsibilities for EIA. Other issues remain to be resolved. Process for consultation, coordination and planning requires strengthening.	MOSTE / DOSTE relations are most important in large cities, where collaboration is required on technical procedures, guidelines, standards. MOSTE has authority, but most practical experience is at local level.		Collaboration on the development, implementation or evaluation of EIA guidelines, standards, etc could serve as a basis for confidence-building and ongoing cooperation.	MOSTE DOSTEs.	Provincial agencies feel MOSTE not meeting their needs for technical support.
5. Enhance capacity of local agencies to respond to environmental issues.	Greater local capacity needed to reduce the response load on MOSTE.	MOSTE tasks set in NLEP and 175/CP, include establishing standards, guidelines and technical procedures. Heavy demand on MOSTE for large project issues or environmental disasters.	Role confusion and capacity problems greatest in large cities, where industrial accidents and rapid development require urgent practical response.	Creation of provisional technical guidelines for highly polluting industrial sectors will reduce current workload by standardizing initial responses.	MOSTE DOSTEs.	175/CP identifies some responsibilities, but neither DOSTE nor MOSTE have resources to devote to these requirements ADB support to HCMC for environmental mgmt and action plan.
6. Establish environmental law capability in MOSTE, DOSTEs and parliamentary law committee.	TA: to central law committee to assist with functions and coordinate conflicts between laws. TA: to MOSTE to improve capacity to draft and evaluate legislation.	Urgent requirements focus on regulations, standards and implementation / enforcement provisions. Must be worked out prior to legal formalization with DOSTEs.	MOSTE urgent tasks: regulations for ambient and emission standards, monitoring and enforcement. Also urgent: provisional operating and legal requirements for market-based incentive pilot schemes.		MOSTE DOSTEs OOG.	Draft regulations being prepared by MOSTE.

Table 5: Strategic implementation plan for Institutional Development (continued)

Environmental Program Objective: Implement effective EIA for all State and foreign projects						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Develop guidelines, standard procedures and implementing regulations for EIA.	Provisional EIA guidelines approved by government in 175/CP. Technical guidelines for environ. protection in selected sectors / technologies are under development.	Review implementation experience and evaluate potential need for revisions (TA?). Speed development of provisional technical guidelines for specific high-profile, high-risk sectors (e.g. marine oil pollution).	Criteria for technical guidelines priority: high pollution or energy use, large new investments imminent, high public profile, health risk of contamination.		MOSTE DOSTEs EPC NUH Polytechnics EIARU.	Line agencies EIA guidelines exist. Admin rules for allocation of responsibilities exist. Technical procedures under development (Selected TA for specific sectors e.g. SIDA - marine only).
2. Incorporate EIA into new industrial investment approvals.	Approved by government, accepted by SPC and SCCI.	New procedures now in effect require on-going monitoring and evaluation of process to evaluate effectiveness. Implementation assistance would be appropriate: training, information dissemination, documentation.	Effectiveness criteria, evaluation plan for new EIA guidelines not explicit. Potential TA?	Linkage to National Univ of Ha Noi (NUH) EIA Diploma course for training, evaluation.	MOSTE NUH SPC / SCCI DOSTE.	SPC and SCCI have now endorsed new EIA guidelines for application to foreign investment projects.
3. Require mechanism for broader participation in EIA.	New EIA guidelines (175/CP) formalize participation of local government representatives and popular organizations (when appropriate) on EIA review committee.	Evaluation and monitoring may be required to determine need for potential revisions to process.			MOSTE DOSTEs PPCs mass organizations.	Potential TA to be defined.

Table 5: Strategic implementation plan for Institutional Development (continued)

Environmental Program Objective: Establish standards for key pollutants						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. Finish development of national ambient pollution standards.	MOSTE to promulgate minimum national standards for local implementation. Potential TA: design of standards, implementation phasing, monitoring and evaluation.	Much work has been done, but priorities unclear. Should focus on a limited number of particularly adverse pollutants to permit monitoring and enforcement.	Pollution standards are a high priority concern in only a small number of provinces.	Development of monitoring capability essential co-requisite (see below).	MOSTE DOSTE expert institutes.	On-going research effort. Adaptation of ISO standards. Interim standards expected to be released within months, but enforceability is a concern.
2. Develop capacity to monitor ambient and firm-level emissions (see also Urban/Industrial Matrix).	Test existing monitoring protocols, train DOSTE and industry staff, assign responsibility for monitoring. DOSTEs: hire more technical staff?	Government monitoring should be limited and tied directly to SoE reporting, regulatory action, enforcement. Most monitoring may have to be done by industry. Link to Occupational Health standards / inspection.	Start in HCMC/Dong Noi and Ha Noi/Hai Phong.	Requires support for national analytical laboratories (HCMC and Ha Noi?).	MOSTE DOSTEs MOHI MOLI MOH labour unions.	Monitoring protocols have been developed but not tested. Limited equipment, laboratory facilities.
3. Clarify priorities and procedures for controlling pollution (see also Urban/Industrial Matrix).	Conduct two-level pollution-generation survey: 1) all heavy polluters and 2) all other industry on sample basis. Possible TA?	Evaluate previous and ongoing pollution monitoring efforts by DOSTEs and donor projects to determine usefulness. Design survey to support standards development, capacity-building, data bank and future evaluation.	Focus on vulnerable sites and high-conflict urban districts.	Co-requisite: survey could form basis for acquisition of basic equipment and training of local experts and DOSTE staff.	Few DOSTEs MOSTE expert institutions.	Some simple surveys have been done. Link to various waste master planning projects (see Urban/Industrial matrix). PM has identified 4 industry categories for pollution action.

Table 5: Strategic implementation plan for Institutional Development (continued)

Environmental Program Objective: Increase awareness of recent regulatory changes						
Priority Program Components	Proposed Activities	Guiding Principles	Proposed Sites/Criteria for Site Selection	Sequencing	Responsible	Status
1. State agencies, enterprises, mass organizations and foreign investors to be made aware of recent environmental regulations.	Public information campaign needed to inform agencies and investors of their responsibilities under new regulations.	Implementation may need to be gradual to allow time for adjustment / compliance.	Focus on urban areas where most investment and pollution are concentrated.	Strategy for dealing with existing industrial polluters required first. Monitoring and enforcement procedures needed to assure credibility.	MOSTE MOHI MOLI PPCs DOSTEs.	

4.0 RECOMMENDATIONS

46. This Chapter reflects the views of the consultant team based on their involvement in the workshop and their personal review of its outcomes; therefore the material and ideas contained in this Chapter should be seen as a set of considerations for future activities.

4.1 General Recommendations

47. Much has been accomplished by the Government of Viet Nam in the past year: enabling legislation has been passed, MOSTE has introduced provisional EIA guidelines and is close to a set of pollution standards for a large number of environmental pollutants. Staff size of NEA has doubled. Every province and municipality now has a functioning Department of Science, Technology, and Environment. More than 800 EIAs have been completed, and a functioning EIA review process is in place. There is good reason to be proud of these accomplishments and optimistic about the future, with donor support for capacity-building for MOSTE and provincial agencies now firming up.

48. Investment in and technical assistance to the environment sector in Viet Nam is increasing very quickly. Various issues, such as institutional capacity, coordination, and integration, become increasingly important with this rapidly growing activity in the environment sector. We therefore offer a set of recommendations below for the consideration of the Government of Viet Nam that we believe may improve the effectiveness and benefits of environmental initiatives.

4.1.1 The Evolution of Environmental Institutions in Viet Nam

49. Many of the institutional structures being developed in Viet Nam to respond to environmental management are new. There is limited experience with these issues, and different government units sometimes have different views on how they ought to operate. Such differences of opinion should be expected in a time of rapid transition. But in order to avoid conflicts which reduce effectiveness and coordination, institutional changes should be introduced in consultation between the key technical and implementing agencies, in a process which is transparent (participants can understand what is happening), accountable (participants know who is responsible) and responsive (problems are understood and responded to). This procedure will help to rapidly build the confidence of participants as their technical knowledge and capacity to act also increase.

50. Appropriate institutional capacity is one of the factors most important to the success of environmental management and protection. Clearly defined tasks, suitable authority levels, and flexible coordination of different agencies are all important aspects of developing new environmental management institutions. To this end, MOSTE should play a crucial role in environmental management at the State level, but this requires recognition that most implementation of environmental regulations and planning will be done through other agencies. This will require consensus between agencies on goals, procedures and structures for action.

51. In the introduction of new methods and techniques, new terminology will be required. Use of standard international definitions for terms would reduce confusion to Vietnamese agencies just learning these terms and to foreign investors trying to understand Vietnamese requirements. An example is the frequent use of the term "EIA" to refer to industrial pollution audits (which are not intended to be environmental assessments, but only audits of emissions and technologies used). When adopting procedures which are derived from international practice, it is advisable to preserve international terminology and meaning closely to avoid confusion and to more rapidly train Vietnamese technical specialists (who then do not have to un-learn mistakes).

4.1.2 The Need for Monitoring and Adaptive Responses for Environmental Investments

52. There is urgency with respect to a number of the environmental issues facing Viet Nam, such as mangrove degradation, barren lands, and increasing urban pollution. This means that investment projects for these issues could proceed relatively rapidly. This is good, but it also means that these environmental projects will be implemented with incomplete knowledge. We believe that environmental, social, and institutional uncertainties in these investment projects should generally not be a problem, if and only if the Government of Viet Nam and its partners recognize these uncertainties and incomplete knowledge and form appropriate responses. These response should consist of two elements. First, environmental, social, financial, and institutional effects of the investment projects should be closely monitored as a part of the project itself to detect unexpected project results, both positive and negative. Second, projects should be designed to adapt to the results of this monitoring, as well as to changing social and economic conditions. This will demand flexible project delivery mechanisms which can make use of new knowledge and information gained from monitoring project results. This feedback from project implementation to monitoring to project re-design will be particularly critical to the long term success of environmental investment projects in Viet Nam.

4.1.3 Environmental Program Delivery: The Need for Integration and Coordination

53. The delivery mechanism will almost certainly vary with the environmental project being contemplated. For example, in the natural resources sector, it may be best for line agencies to implement projects through selected provincial departments and services at priority sites. For urban and industrial problems, which are still concentrated in a relatively small number of locations, implementing action will be the responsibility of local governments. Viet Nam has relatively little experience in implementing large, multidisciplinary projects and the best program delivery mechanisms will likely evolve through experimentation. Again, monitoring of projects will be crucial to understanding what delivery mechanisms are most suitable. Because of the direct involvement of line agencies and local governments, strengthening the capacity of these agencies to manage environmental issues will be important to success of such projects.

54. An environmental project is not an infrastructure project such as a road, where relatively few institutions need to be involved. Environmental management and protection requires the involvement of a great many disciplines and therefore, the involvement of many institutions. Therefore, the need for integration and coordination of efforts can not be overemphasized.

The fact that line agency institutions are generally not suited at the present time for this integration and coordination function means that the responsibility for integration and coordination will likely fall to management and planning institutions, such as SPC, provincial/municipal Planning Departments, MOSTE, and DOSTE. Appropriate technical assistance in project integration and coordination will likely be required.

4.1.4 Environmental Training of National Management Institutions

55. The role of national management institutions is vital to the successful implementation of any formal action plan. These institutions, such as the SPC, are currently best positioned institutionally to provide integration and coordination, and are the institutions with which the World Bank will be working for the foreseeable future. All parties would therefore benefit from technical assistance to these national management institutions in basic project planning and World Bank procedures, particularly its internal project cycle. This should be accompanied by assistance to these institutions in implementation of any formal action plan that is produced, so that Viet Nam can become more proactive in ongoing development, management, and review of its environmental project portfolio.

4.2 Next Steps

56. The results of this workshop should be seen as one more step in the articulation of a comprehensive environmental action plan that can be deliberated and endorsed by the Government of Viet Nam. This report in itself does not constitute the plan but, rather, it provides most of the elements of the plan and an analytical basis upon which program and project preparation can be developed. The EPPP document identified three key areas and a set of objectives around which an eventual National Environmental Action Plan could be based. This workshop confirmed the validity of the key areas and, for the most part, the objectives. It also provided greater substance to some of the program components required and the specific areas/municipalities in which they are to be undertaken.

57. The Government of Viet Nam should act quickly in following up on this report. Conditions are changing rapidly and the information contained in both the World Bank and in this report will be quickly out of date. In this regard, the timing of the information management process for the purposes of decision making is as important as the information itself. At the same time the process and the quality of the decisions made must be based on the best available technically sound information. Therefore, if the information in this report is to have currency, the next step should be taken urgently.

58. As noted in Section 2.2, the national workshop and this workshop report serve several purposes. This section provides recommendations for action for two of these: input into a National Environmental Action Plan; and input to organization of a donor conference on environmental assistance programming. As well, we offer recommendations on some important activities that are a pre-requisite to any further initiatives. Details on our recommended next steps are contained in Table 6.

59. Much work remains to be completed if all the benefits of the November workshop and this report are to be realized. In order to ensure timely implementation and completion of the

activities outlined in Table 6, coordinated action by a number of different agencies will be required. This coordination could be undertaken through the formation of an informal Inter-Ministerial Working Group, led by MOSTE, to oversee these activities in the coming months. The experience gained through the management of this Inter-Ministerial Working Group would also be valuable in assessing coordination mechanisms for the eventual implementation and management of Viet Nam's National Environmental Action Plan.

Table 6: Details of next steps of environmental programming and implementation for Viet Nam.

	Activity	Description
Immediate Next Steps		
1.	Translate Workshop Report	This report should be translated quickly but carefully into Vietnamese.
2.	Formation of Inter-Ministerial Working Group	An Inter-Ministerial Working Group is formed, chaired by MOSTE, to ensure that the required activities over the coming months are completed in a timely manner.
3.	Complete Strategic Implementation Plans	Elements that are not complete should be filled in, existing information in the plans should be clarified, particularly Proposed Activities, Guiding Principles, Site Selection, and Responsible Agencies. These will be of use to the NEAP (see 7, below), national environmental programming, and Viet Nam's Agenda 21.
Preparation of National Environmental Action Plan		
4.	Comments to WB on EPPP	A number of workshop participants stated that some of the information contained in the draft EPPP was either inaccurate or out of date. Revised data and information should be sent to the WB so that the WB can produce a final EPPP as the basis for the NEAP.
5.	Final requirements for NEAP	The WB has indicated it will advise Viet Nam directly on what additional information is needed for a NEAP. The WB will receive this workshop report from IDRC, and comments from Viet Nam on the EPPP (4, above), and indicate additional requirements for a NEAP.
6.	Production of NEAP	Viet Nam uses the revised workshop report (4, above), requirements indicated by the WB (6, above) to produce the National Environmental Action Plan. The NEAP is produced in Vietnamese, translated to English and sent to the WB.
7.	Dissemination and Presentation of NEAP	The Inter-Ministerial Working Group should present the NEAP to important institutions in Viet Nam. Two sets of presentation meetings should be held: line agencies and key provincial/municipal governments; and national management agencies such as SPC, SCCI, etc. NEAP documents in Vietnamese (perhaps including revised EPPP and background data) to be published and widely circulated in Viet Nam.
Environmental Donor Conference		
8.	Prepare Background Document	The NEAP should be augmented by a detailed description of the environmental initiatives either ongoing or being planned by donors. This document will serve as the background paper to the donor conference.
9.	Preparations for Donor Conference	The necessary logistical arrangements for the donor conference are made for two-day donor conference.
10.	Conduct Donor Conference	

ANNEX A: WORKING GROUP PARTICIPANTS

Working Group 1 - Natural Resources

Ton Gia Huyen, General Department of Land Administration
Vu Quyet Thang, National University of Ha Noi (Secretary)
Le Duc Nam, Ministry of Water Resources
Do Dinh Sam, Forest Science Institute
Nguyen Van Truong, Institute of Ecological Economy
Pham Binh Quyen, National University of Ha Noi
Tran An Phong, National Institute for Agricultural Planning and Projection
Vu Cong Lan, National Institute for Agricultural Planning and Projection
Mai Huu Dua, MOSTE
Tran Thi Nhu, MOSTE
Nguyen Hoang Yen, MOSTE
Luong Ngoc Thuy, Institute of Fishery Economics and Planning
Tran Lien Phong, MOSTE
Peter McNamee, Peter J. McNamee Ltd. (resource person)

Working Group 2 - Urban and Industrial Pollution

Pham Ngoc Dang, Centre for Environmental Engineering of Towns and Industrial Areas (Chairman)
Dinh Van Sam, Center for Environmental Science and Technology (Secretary)
Ngo Duc Lam, Deputy Director, Institute of Energy
Lai Thi Ngoc Quynh, Institute of Energy
Nguyen Van Vinh, Ministry of Light Industry
Nguyen Khac Kinh, MOSTE
Chu Thi Sang, MOSTE
Lam Minh Triet, Ho Chi Minh City Polytechnic University
Phung Chi Sy, Institute of Tropical Technology and Environmental Protection
Le Khac Thanh, DOSTE, Da Nang
Dao Viet Tac, DOSTE, Hai Phong
Ho Si Nhiep, Director, Environment Centre, Ministry of Construction
Le Van Trinh, National Institute of Labour Protection

Nguyen An Luong, National Institute of Labour Protection
Nobuko Ichikawa, World Bank
Nguyen Thai Lai, Ministry of Construction
Nguyen Duc Khien, DOSTE, Ha Noi
Nguyen Cong Thanh, JT-Envi Consultants (resource person)

Working Group 3 - Institutional Development

Dr Nguyen Ngoc Sinh, Chairman
Mr Truong Manh Tien, MOSTE
Vice-Minister Prof Le Quy An, MOSTE
Prof Nguyen Viet Pho, National Association for Conservation of Nature
Prof Le Thac Can, National Environment Research Program
Dr To Linh, Office of Government, Department of Science, Technology and Environment
Maj-General Ho Thanh Minh, Ministry of Defense
Mrs Phan Quynh Nhu, Ha Noi Dept of Science, Technology and Environment
Dr Huynh Thi Xuan, Vice-Chair, People's Committee, Dac Lac province
Prof Pham Xuan Nam, Vice-President, National Centre for Social Sciences, Ha Noi
Dr Do Nam, Director, DOSTE, Thua Thien Hue
Mr Peter Marriott, CIDA Advisor, Bangkok
Mr Choeng-Hoy Chung, World Bank
Dr Stephen Tyler, IDRC (resource person)

Workshop Coordination and Report Preparation: Gregory Woodsworth (Consultant to IDRC)

ANNEX B: WORKSHOP AGENDA

National Workshop on Environmental Programs and Policy Priorities
November 3-4 1994
Ha Noi

Program Outline

Thursday November 3

- 8.00 - Registration
- 8.30 - Official Opening of Workshop (press invited)
Minister of Science, Technology and Environment, Prof Dang Huu
Ambassador of Canada to Viet Nam, Mme Christine Desloges
Vice-Minister of Science, Technology and Environment, Prof Le Quy An
National Plan for Environment and Sustainable Development update
Objectives of Workshop
Overview of workshop process
- 9.15 - Overview of World Bank report: Environmental Program and Policy
Priorities for An Economy in Transition (Choeng-Hoy Chung, World Bank)
- 10.15 - Tea / coffee
- 10.30 - Brief responses by key State agencies (written comments circulated)
10 minutes each, no discussion
Introduction of Working Groups for afternoon discussions:
Working Group 1: Natural Resources
Working Group 2: Urban and Industrial Pollution
Working Group 3: Institutional Development and Administration
- 12.00 - Luncheon
- 13.30 - Working Groups Concurrent sessions
discussion of WB report and comments from morning session
- 15.00 - Tea and coffee
- 15.30 - Introduction of implementation framework and project structure by external
resource persons. Discussion of implementation projects.
- 17.00 - Adjourn first day
- 17.30 - Reception and Dinner

Friday November 4

- 8.30 - Working Group discussions continue:
Final discussion of implementation / project priorities and formulation
of action plans
- 10.00 - Tea and coffee
- 10.15 - Working session resumes
- 11.30 - Working chairmen and expert consultants meet to discuss conclusions,
project framework and strategy
- 12.00 - Luncheon
- 13.30 - Working group chairmen and resource persons prepare presentation
materials
- 14.30 - Plenary: Three Working Group Chairmen report results of working group
discussions (20 min each)
- 15.30 - Tea and coffee
- 16.00 - Plenary Session opened for discussion. Any comments not received in this
time can be submitted in writing
- 17.00 - Workshop wrap-up and official closing

ANNEX C: WRITTEN COMMENTS RECEIVED IN REVIEW OF WORLD BANK EPPP

NRPE

NATIONAL RESEARCH
PROGRAMME ON ENVIRONMENT

Address: 106 Tran Hung Dao, Hanoi, Vietnam

Tel.: (84 4) 261719 / 246099 / 253390

Fax: (84 4) 253482 / 261903

Ref.: Some Remarks on

"VIETNAM ENVIRONMENTAL PROGRAM AND POLICY PRIORITIES FOR A SOCIALIST ECONOMY IN TRANSITION"

1/ The Report is a comprehensive well documented review of current environmental issues of Vietnam, analyzing the 2 major aspects of the situation: green issues, with upland forest, wetland and marine coastal ecosystems, agriculture and arable land and related population dimension problems; brown issues, with urban and industrial pollution, including water, air, solid waste pollution and special problems of the energy sector. The report also reviewed the developmental and policy framework for elaboration of environmental program of the country in the actual period of transition, and starting from this the proposal on priority program framework, institutional and legal framework for environmental action. The agenda for environmental action in the coming years with sequencing priority projects and technical assistance is also presented.

We believe that with some complementary information and ideas obtained from the on going workshop the Project could be accepted by the Bank, as well as by the Vietnamese Government as an official document for the strengthening of management of environmental protection and sustainable development in Vietnam.

2/ We have the following proposal concerning Urban and Industrial Pollution:

- In the 80s Vietnam has had various urban and industrial pollution problems in some important cities and industrial areas, but the pollution level and dimension were still limited. During the last 4 - 5 years the relatively rapid industrialization and urbanization began to increase and to extend,
- According to the forecast by governmental agencies, in the coming years the industrial production growth rate in Vietnam could reach 15 - 20% /year; that of urbanization, 7 - 10%/year. Pollution growth in urban and industrial areas obviously will be the same or higher. Pollution control and abatement will be there an urgent and very difficult task,
- For the efficient environmental protection and promotion of sustainable development, along with projects on pollution control and abatement, it is necessary to establish and implement a

URBAN AND INDUSTRIAL POLLUTION PREVENTION (IPP) PROJECT

- Prevention of pollution is always less costly, technologically easier, and more efficient to solution of pollution that has been occurred,

NRPE
NATIONAL RESEARCH
PROGRAMME ON ENVIRONMENT

Address: 106 Tran Hung Dao Hanoi, Vietnam
Tel. : (84 4) 261719 / 246099 / 253390
Fax: (84 4) 253482 / 261993

Ref.:

- As an late comer in industrialization Vietnam could learn a lot from the experienced of advanced, as well as of newly industrialized countries in IPP. Now, as Vietnam is entering the new period of economic development characterized by industrialization, modernization and restructuring of the national economy thhis is a perfect time to initiate IPP project.

3/ The contents of the IPP Project for Vietnam could be:

- Elaborate an IPP Strategy based on accurated survey of IP situation;
- Identification of IPP measures, including:
  - * Planning measures;
  - * Legal and regulatory;
  - * Economic incentives;
  - * Promotion of cleaner technologies;
  - * Education and Training in IPP;
  - * International co-operation, co-operation between Government and related business, private and foreign sectors.

Proposed by the National Research Program on Environment
and CEFINEA, CEST, CRES, CEETIA, EPC

Hanoi, 3 November 1994

Prof. LE THAC CAN
Chairman NRPE

Ministry of Education and Training
University of Cantho
MEKONG DELTA FARMING SYSTEMS RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE
Cantho, Vietnam

Tel: (71) 21262: 34517 * E-mail: IRRI-CANTHOC@CGNET.COM * Fax: (84-71) 25474

01 November 1994

01-4-251518

TO: - D/C Le Quy An, Thu truong Bo KH CN va MT
- Cuc Moi Truong, Bo KH CN va MT

FROM: Vo-Tong Xuan, Dai Hoc Can Tho

RE: Gop y vao ban bao cao "Cac chuong trinh moi truong va Chinh sach uu tien."

Kinh Cac Anh,

Toi rat tiec vi co chuong trinh truoc nen khong den du cuoc hoi thao vao hai ngay 3 va 4-11-94. Tuy nhien, mac du ban hop Quoc hoi, toi da tranh thu thoi gio de doc ban bao cao cua de tai nay, nen xin gop mot so y kien de cac Anh tham khao. Toi viet bang Anh-van de qui Anh de tong hop voi cac chuyen gia WB.

General comment. This is an exhaustive work on all aspects of Vietnam's environment. I congratulate the Team for your effort in searching for many data and references which had been scattered elsewhere in the country. Most of the observations are accurate and the environmental action has been impressively prescribed. With a little bit more refined, this document would be an invaluable basis for government policy on environment protection and conservation in Vietnam.

On sedentarization program, it should have been emphasized that in reality, the results so far are far from satisfaction because, aside from the bureaucratic way of implementation, the action was coming from many sources (ministries). There is a dire need for a concerted effort which may call for a unified program to be managed by an authority that can mobilize the harmonious participation of several sectors. We know well that rural development is complex, no one ministry can do all the works that the rural folks need.

The danger spots are well defined. Forests: figures on shifting cultivation may be too high to be true, because the rate of 1 million ha forest loss may have been included the logging by forest statefarms (more than 400 in all) and the illegal logging.

While cash crop production on steep slopes is recommended to be banned, attention must be paid to the SALT (sloping agricultural land technology) is gaining popularity now in the northern mountainous areas, even with slopes of greater than 20%.

Agriculture and Arable land. Emphasize the fact that more dry season rice production in the Mekong Delta may not be supported by the Mekong low flow period. This would induce salinity intrusion to the estuary areas.

Postharvest deterioration is a painful fact, even more severe than household storage losses.

There is a great need to study opportunities to use alternative cropping

systems in order to improve farmer's income.

Developmental Framework

The precepts. I support your thinking in shaping up the precepts in this sequence. Environmental factor pricing is a novice concept, but eventually we have to take it into account. But the exercises will be challenging. Environmental awareness will also be enhanced with property rights.

Watershed/Forestry Management

Emphasize on scientifically accurate land use planning and infrastructure building before bringing in migrants. The resettlement programs in the past were usually failures because resettlers did not want to live in a place of nowhere. The approach prescribed by the Team is sound and should be emphasized.

In technology transfer, it should be emphasize that rural credit, especially medium and long term credit is a must, and it should be accompanied by appropriate extension system.

Wetland Protection

The approach prescribed is very excellent. There is a need in research for alternative way to rehabilitate abandoned shrimp farms.

Recommendation for oil palm production on acid sulphate soils should be reviewed. The Mekong Delta climate is not similar to that in Malaysia where rainfall is evenly distributed throughout the year. We tested oil palm for sometime but results are not encouraging.

Urban and Industrial Pollution

Of the priority actions, please add: a need for an alternative replacement for the fish pond latrines in the Mekong Delta.

x
x x

I'm sorry for not being able to make a more detailed write-up here because the time is too short before I leave Hanoi. However, I hope the above comments is useful to the Team. Wishing you great success with this valuable work.

Yours sincerely,

VO-TONG XUAN

Hà nội, ngày 31 tháng 10 năm 1994

MỘT VÀI GÓP Ý CHO BÁO CÁO

"CÁC CHƯƠNG TRÌNH MÔI TRƯỜNG VÀ CHÍNH SÁCH ƯU TIÊN"

PGS.PTS Nguyễn An Lương
Phó Chủ tịch Tổng Liên đoàn Lao động Việt nam
Viện trưởng Viện Bảo hộ lao động

Chúng tôi đã đọc 2 tập *"Việt nam - các ưu tiên chính sách và chương trình về môi trường cho một nền kinh tế xã hội chủ nghĩa trong thời kỳ quá độ"* và theo gợi ý được phân công đi sâu vào nhóm II, chúng tôi đã tập trung xem xét, nghiên cứu các chương sau:

- Chương III : Ô nhiễm Công nghiệp và đô thị.

Chương có 6 mục lớn và 39 tiểu mục nhỏ, với các vấn đề về sự phát triển công nghiệp ở Việt nam, khuynh hướng đô thị hoá và môi trường ở Việt nam, ô nhiễm khí thải và nước thải, ô nhiễm và xử lý chất thải rắn, vấn đề năng lượng với môi trường và những đề xuất nhằm kiểm soát và giảm bớt ô nhiễm.

- Chương IV : Những nét cơ bản về chính sách và phát triển nhằm tạo nên sự ổn định ngày càng tăng.

Chương này có 7 mục lớn và 52 tiểu mục nhỏ, trong đó có các tiểu mục từ 4.39 đến 4.52 là những vấn đề về chính sách thúc đẩy công nghiệp và thành thị, định giá năng lượng, các khuyến khích phát triển công nghiệp.

- Chương V : Khuôn khổ chương trình ưu tiên: Vấn đề, phương án lựa chọn và kiến nghị.

Chương có 3 mục lớn và 47 tiểu mục nhỏ, trong đó mục C về ô nhiễm đô thị và công nghiệp (từ tiểu mục 5.45 đến 5.47) bao gồm các vấn đề về cơ cấu tổ chức, các vấn đề tồn tại, các chương trình đô thị cơ bản và các kế hoạch phối hợp ngành.

- Chương VI : Khuôn khổ pháp lý và tổ chức cho hoạt động môi trường.

Gồm 5 mục lớn và 62 tiểu mục nhỏ với các vấn đề về các tổ chức môi trường, các vấn đề luật pháp và tổ chức thực hiện, quản lý hoạt động môi trường trong thời kỳ quá độ ở Việt nam, cuối cùng là sự tham gia của địa phương và các tổ chức xã hội với công tác môi trường.

Chúng tôi xin có một số ý kiến đóng góp cho những vấn đề liên quan đến các vấn đề của nhóm II và các chương đã nói trên như sau:

1- Vấn đề ô nhiễm công nghiệp và đô thị là một trong những vấn đề quan trọng trong công tác bảo vệ môi trường. Bản báo cáo đã đề cập rõ tình trạng ô nhiễm công nghiệp và

đô thị ở nước ta, vạch rõ nguồn gây ô nhiễm, các nguyên nhân làm cho tình trạng ô nhiễm thêm trầm trọng và đề xuất những chính sách, biện pháp, các phương án lựa chọn và kiến nghị để giải quyết tình trạng trên.

Việc vạch rõ nguồn gây ô nhiễm và chỉ rõ nguyên nhân của tình trạng đó có ý nghĩa thực tiễn cho việc hoạch định chính sách, đề xuất biện pháp. Ở đây cần nhấn mạnh thêm những ý sau:

- Tuy ở Việt nam công nghiệp chưa phát triển, các nguồn gây ô nhiễm không lớn, song vì các chất thải công nghiệp (khí, nước, rắn) hầu như không được xử lí nên đã gây ra ô nhiễm khá trầm trọng cho môi trường không kém gì những nước công nghiệp phát triển - Biện pháp giải quyết chính ở đây là phải bắt đầu từ ngay trong các ngành công nghiệp; các cơ sở sản xuất, ở ngay trong hàng rào nhà máy, buộc họ phải sử dụng công nghệ sạch, phải xử lí chất thải trước khi xả ra môi trường. Ở đây bảo vệ môi trường liên quan chặt chẽ, bắt nguồn từ trong sản xuất, là giai đoạn tiếp theo của việc bảo vệ, cải thiện môi trường lao động.

- Môi trường ở nước ta bị ô nhiễm khá nghiêm trọng còn do chất thải sinh hoạt, do quá trình đô thị hoá nhanh nhưng thiếu qui hoạch, vô tổ chức trong những năm gần đây. nguyên nhân tình trạng này có nguồn gốc từ sự thiếu ý thức, kém hiểu biết của mỗi người dân; song có nguyên nhân rất quan trọng do sự kém cỏi, buông lỏng quản lý, nhất là ở đô thị. Biện pháp giải quyết tình hình là phải hướng vào cả 2 đối tượng là người dân bình thường và người quản lý - Vấn đề tổ chức, cơ chế, chính sách là rất quan trọng.

- Trong mọi trường hợp, dù chất thải công nghiệp đã được quan tâm xử lí, ô nhiễm sinh hoạt được hạn chế thì vấn đề xử lí ô nhiễm môi trường do chất thải vẫn là một nhiệm vụ cấp bách, cần được coi như một trong những biện pháp chủ yếu để bảo vệ môi trường - Việc này ở nước ta chưa được quan tâm, không có tổ chức đủ mạnh, có đủ kinh phí để chăm lo - Trong chiến lược sắp tới, cần phải coi đây như một ngành công nghiệp quan trọng.

2 - Báo cáo đã đề cập đến tầm quan trọng của công tác tổ chức, quản lý môi trường, đã nêu ra thực trạng còn yếu kém, thiếu đồng bộ, ít hiệu lực, thiếu cán bộ có trình độ để quản lý công tác này - Ở đây cần nhấn mạnh thêm:

- Học tập kinh nghiệm của các nước, nên chăng nước ta cần thành lập một Hội đồng (hoặc Ủy ban) quốc gia về môi trường, do 1 đồng chí Phó Thủ tướng hoặc trực tiếp Thủ tướng đứng đầu; có các thành viên là đại diện các cơ quan Nhà nước và các đoàn thể xã hội tham gia để hoạch định chính sách, tập hợp lực lượng đông đảo làm nhiệm vụ bảo vệ môi trường - Bộ Khoa học, công nghệ và môi trường là cơ quan giúp Chính phủ quản lý Nhà nước về môi trường và là thường trực của Hội đồng (Ủy ban) này.

Thực tế mấy năm trước đây ở 1 số Tỉnh, Thành phố có Ủy ban Môi trường và đã hoạt động có hiệu quả - Việc sáp nhập vào Sở Khoa học, Công nghệ và Môi trường tuy đã thống nhất được sự quản lý, song dường như bỏ mất việc tập hợp lực lượng đông đảo các ngành, các cơ quan, quyền hạn và hiệu lực bị thu hẹp lại chỉ còn lại là 1 phòng nằm trong

Sở mà thôi (Báo cáo coi việc tăng cường Ủy ban Môi trường ở các Tỉnh là mục tiêu quan trọng)

- Cần phải tổ chức 1 hệ thống thanh tra về môi trường mạnh, thống nhất và có quan hệ chặt chẽ với các hệ thống thanh tra khác (thanh tra an toàn lao động, thanh tra vệ sinh lao động...)

- Phải tập hợp và huy động tất cả các cơ quan khoa học, quản lý có liên quan trong 1 hệ thống tham gia vào các vấn đề môi trường. Có như vậy mới khỏi bỏ sót hoặc trùng lặp.

- Phải có chiến lược và kế hoạch đào tạo cho nước ta 1 đội ngũ cán bộ quản lý, cán bộ khoa học và thanh tra về môi trường có đủ trình độ và năng lực.

3 - Đối với vấn đề bảo vệ môi trường thì các biện pháp quản lý và các chính sách có một ý nghĩa quan trọng.

a - Trước hết về các chính sách quản lý:

Tại một số nước công nghiệp hoá, khi vạch chính sách quản lý môi trường, người ta xây dựng hệ thống "Mệnh lệnh và kiểm soát" (command and control - CAC). Tuy nhiên ở Việt nam hiện nay, biện pháp đó khó thực hiện do khả năng kỹ thuật chưa cao, chưa có biện pháp hành chính có hiệu quả để giám sát và cưỡng chế thi hành. Riêng ở Nhật và 1 số nước trong khu vực do đầu tư để làm giảm ô nhiễm cho các đô thị và khu công nghiệp rất tốn kém nên họ đã sử dụng các biện pháp chi phí (thuế, lệ phí...) để cưỡng chế thi hành, thông qua hệ thống hướng dẫn hành chính. Biện pháp này cho thấy có hiệu quả hơn việc giải quyết việc kiện tụng và ~~kiểu~~ tổ theo kiểu CAC. Học tập kinh nghiệm đó bên cạnh những biện pháp giáo dục và hành chính, chúng tôi cho rằng chúng ta nên sử dụng các biện pháp sau:

- Thu lệ phí gây ô nhiễm theo hình thức phạt. Mức phạt cần được gia tăng theo mỗi lần vi phạm và tính toán đến lần vi phạm nào đó tiền phạt sẽ bằng giá trị xây dựng hệ thống xử lý ô nhiễm. Vì nếu chỉ đề ra các mức phạt từ 50.000đ tới 500.000đ, thậm chí một vài triệu là mức tối đa thì với mức phạt này, nhiều cơ sở công nghiệp cũng sẵn sàng chịu phạt một vài lần trong năm hơn là đầu tư tới hàng tỷ đồng để xây dựng hệ thống xử lý.

- Đánh thuế ô nhiễm vào sản phẩm:

Đối với một số mặt hàng cần phải kiểm soát ngay tại nơi sản xuất, vì quá trình sản xuất ra nó có khả năng gây ô nhiễm cao (hoá chất, năng lượng, vật liệu xây dựng...) trong trường hợp này cần đánh thuế ô nhiễm vào sản phẩm đã sản xuất ra và sử dụng số tiền thu được vào việc phục vụ cho các chương trình chống ô nhiễm, bảo vệ môi trường.

- Sử dụng biện pháp "Ký quỹ - hoàn lại" nhằm bảo vệ môi trường đối với những sản phẩm có liên quan tới việc phải huỷ bỏ chất thải (đồ hộp, vỏ ác qui, thủy tinh, lốp xe...) để hạn chế chất thải rắn cũng như các sản phẩm phụ của việc khai thác tài nguyên (việc hoàn thổ cho các mỏ đã khai thác, tái trồng rừng, làm sạch đầu rò rỉ...)

- Tổ chức ký kết các hợp đồng giao ước kiểm soát ô nhiễm môi trường giữa các cơ sở công nghiệp gây ô nhiễm và đại diện chính quyền, tổ chức quần chúng của địa phương

xung quanh. Biện pháp này do không mang tính pháp chế nên có độ linh hoạt cao, không cần bộ máy hành chính mà lại có hiệu quả.

b - Cần làm tốt việc quy hoạch các khu công nghiệp:

Hiện nay chúng ta đang đứng trước ngưỡng cửa của giai đoạn phát triển đô thị và công nghiệp hoá nhanh, để quản lý môi trường có hiệu quả cần hết sức quan tâm đến việc qui hoạch khu công nghiệp, phân vùng, cấp giấy phép và phát triển các khu vực công nghiệp. Nên chăng cần tập trung các khu công nghiệp có nguồn hoá chất thải giống nhau để xử lý chung các chất thải đó với chi phí ít hơn; ban hành các tiêu chuẩn phát thải các chất gây ô nhiễm cho các khu công nghiệp khác nhau theo các vùng địa lý khác nhau... (như cách làm của một số nước trong khu vực).

c - Cần có qui định để các nhà đầu tư khi đầu tư mới vào các ngành gây ô nhiễm cao phải áp dụng những công nghệ tốt nhất để xử lý chất thải, trong khi các cơ sở sản xuất do vấn đề lịch sử để lại đang hoạt động vẫn được sử dụng công nghệ phù hợp và kinh tế hơn với việc áp dụng các biện pháp xử lý ô nhiễm bổ sung.

d - Việc xây dựng các tiêu chuẩn kiểm soát môi trường cần được xác lập linh hoạt, phản ánh sự quan tâm của xã hội tới chất lượng môi trường ở từng thời điểm nhất định.

Các tiêu chuẩn cho phép đối với các nhà máy xí nghiệp đang tồn tại được xây dựng và áp dụng theo các giai đoạn, trước hết cho các nhà máy lớn và các cơ sở gây ô nhiễm nặng nhất, sau đó mở rộng dần ra cho các xí nghiệp nhỏ hơn và gây ô nhiễm ít hơn trong lúc đồng thời bảo đảm chặt chẽ tiêu chuẩn đối với những khu vực đô thị và khu công nghiệp mới xây dựng.

4 - Chúng tôi nhất trí với cách đặt vấn đề của báo cáo về vai trò của nhân dân, của các tổ chức đoàn thể xã hội và tổ chức phi Chính phủ trong vấn đề bảo vệ môi trường.

Chúng tôi muốn nhấn mạnh thêm:

- Suy cho cùng bảo vệ môi trường là để bảo đảm cho con người có một môi trường sống tốt đẹp, tiện nghi, an toàn - Do vậy bảo vệ môi trường là vì con người, do con người và được thực hiện bởi con người - Nhiệm vụ bảo vệ môi trường là nhiệm vụ của toàn dân. Bởi vậy tôi rất tán thành với ý kiến là quần chúng nhân dân phải có "quyền được biết" và "quyền được tham gia", quyền chủ động trong công tác bảo vệ môi trường - Cần đặc biệt nhấn mạnh công tác thông tin, tuyên truyền giáo dục, tổ chức tập hợp lực lượng để thực hiện các hoạt động phong phú bảo vệ môi trường - Nhiều nước trên thế giới làm tốt việc này - Chúng ta cần học tập và cũng có đủ điều kiện để thực hiện điều đó.

- Các đoàn thể xã hội, các tổ chức phi Chính phủ cần có vai trò và vị trí trong công tác bảo vệ môi trường - Cần có hình thức tổ chức tập hợp và cơ chế hợp lý để cho các đoàn thể và tổ chức này tham gia vào các hoạt động bảo vệ môi trường. Mỗi một tổ chức có vị trí, vai trò và đối tượng tập hợp khác nhau, do đó họ sẽ tham gia vào những mặt hoạt động phù hợp với đặc điểm và đối tượng mà họ vận động - Điều đó càng làm phong phú thêm cho các hoạt động, phủ khắp được mọi đối tượng để làm tốt hơn công tác bảo vệ môi trường ở nước ta. Chúng tôi muốn nhấn mạnh thêm ở đây sự cần thiết phải chống tư tưởng cục bộ, muốn thu tóm quyền lợi và quyền lực vì lợi ích riêng, làm hạn chế sự đóng

góp của các cơ quan, tổ chức xã hội, hạn chế sự phát triển của phong trào quần chúng bảo vệ môi trường.

- Riêng đối với tổ chức Công đoàn Việt nam mà đối tượng tập hợp của nó là tất cả những người lao động trực tiếp sản xuất và đội ngũ cán bộ quản lý, cán bộ khoa học kỹ thuật, có một vai trò quan trọng trong công tác bảo vệ môi trường, đặc biệt đối với việc chống ô nhiễm môi trường - Tổ chức Công đoàn có trách nhiệm giáo dục, vận động người công nhân, lao động, các cán bộ khoa học kỹ thuật trong các cơ sở sản xuất vừa làm tốt việc cải thiện môi trường lao động, vừa làm tốt việc thu bắt, xử lý các chất thải công nghiệp để góp phần bảo vệ môi trường xung quanh. Công đoàn cũng vận động đoàn viên là các nhà quản lý, các cán bộ khoa học kỹ thuật trong các cơ quan có liên quan góp phần xây dựng chính sách, đề xuất biện pháp, thanh kiểm tra về môi trường. Đặc biệt do Nhà nước giao quản lý Viện nghiên cứu KHKT Bảo hộ lao động với các phòng thí nghiệm và đội ngũ cán bộ chuyên môn, Công đoàn có trách nhiệm và điều kiện để đóng góp vào việc tham gia xây dựng chính sách, nghiên cứu và ứng dụng các biện pháp KHKT, tổ chức tuyên truyền huấn luyện về phòng chống ô nhiễm môi trường lao động nói chung. Đồng thời cũng cần tăng cường thêm tiềm lực cho Viện để có thể ngày càng làm tốt hơn nhiệm vụ là một Viện nghiên cứu Quốc gia đầu ngành về an toàn và vệ sinh lao động, bảo vệ môi trường.

Chúng tôi đánh giá cao tài liệu này - Đây là tập tài liệu phong phú, nhiều thông tin, đưa ra những chính sách, giải pháp, kiến nghị phong phú làm cơ sở quan trọng cho việc xem xét đầu tư, phát triển sự nghiệp bảo vệ môi trường ở Việt nam. Tuy nhiên tài liệu viết dài, có một số chỗ trùng lặp, làm cho người đọc khó nắm bắt được vấn đề cốt lõi, trọng tâm. Chúng tôi đề nghị nên có một tài liệu tóm tắt kèm theo để giúp người đọc hệ thống và nắm bắt được những vấn đề chủ yếu và trọng tâm.

THI MÔN XÉT VỀ BẢO CẢO

của Ngân hàng Thế giới về

" Các điều kiện cho vay và chương trình về nước

truyền cho một nền kinh tế XHCN trong thời kỳ quá độ "

1. Đây là một báo cáo có tính tổng hợp cao, sử dụng ngôn ngữ khoa học của VPI và Hô chế quốc tế. Những kiến thức của báo cáo rất đồ sộ. Chúng tôi chỉ chọn lấy một số vấn đề để học hỏi, thảo luận. Báo cáo phân tích các tác động kinh tế của người nước ngoài đầu tư, của người ngoại kiều đầu tư các vấn đề về môi trường kinh tế, của người học chọn các vấn đề thêm chất, bổ sung thêm về như chỉ ra hoạt động, của người quan tâm đến các dự án các tiến.

Ngân hàng đang phân phối, kèm theo báo cáo các tài liệu kèm theo, các tài liệu này được đăng tải trên trang web.

2. Phần Anh Anh tổng quan gồm 14 trang dưới đây cũng cấp những thông tin cơ bản về VN. Những kiến thức theo kinh nghiệm, kiến thức về kinh tế. Hoạt động về môi trường, kinh nghiệm khác nhau và năng lực, vấn đề môi trường kinh tế công nghiệp và đô thị, năng lực và năng lực năng lực và năng lực để quản lý môi trường, quan hệ giữa kinh tế và môi trường, các vấn đề kinh tế và môi trường và chính sách phân phối, cũng có thể được coi là quan trọng để môi trường cấp TW và những vấn đề kinh tế và môi trường.

Phần Anh Anh cũng nêu ra các vấn đề và có thể được hiểu. Kinh tế khu vực GDP/đầu người của VN là thấp nên phải tăng tốc, không nên tiếp tục các chương trình thu hút kinh tế và đầu tư VN ra USD theo giá hối đoái. Phải chú ý đến kinh tế và môi trường, năng lực phân phối, năng lực mà người VN thu nhập được đáng kể vào nhiều USD khi mua ở nước ngoài.

hạt bị bay trong đất nước, với đầu tư đơn giản của nhà
mình được bù đắp lại, lợi tức của nhà nước và các hộ
cải thiện được phần nào, đời sống vật chất và tinh thần
của nhân dân ngày một nâng cao

Công nghiệp của họ phát triển và biến phép thuật
thành sự hiện thực đáng kinh ngạc, quốc đất ngày càng
mạnh được biết đến như "không bị lãng quên". Không thể
liệt kê hết nhà người từ nước xuôi lên nước ngược để thăm
cần, chưa kể từ miền Việt Bắc đến miền châu thổ sông
Hồng và Tây Nguyên mà không có kế hoạch được thực hiện
chưa hết. Không cần bị kể thu thập quá mức không cần
nhường người dân đó để họ thanh toán phần môi trường
(giết hại chim thú quý, chặt rừng làm củi đốt...) .

Cải tiến từ 5.6 đến 5.10 (Chương V) để cấp nước
trên diện tích rộng rãi dưới các và các đất đai.

6. Về việc bảo vệ các rừng đất ngập nước (wetland)
Tới đây biết quan tâm vấn đề rừng ngập mặn ở ven biển
Đông và những rừng đầm lầy ở ven biển, rừng đất ở Nam
Cái, Ngạc, Hố, Hố Hải, rừng nước ở nhiều tỉnh
Trung Bộ và Bắc Bộ.

Ở đây có sự can thiệp của thủy sản (tôm), lúa
và dừa hoặc nước ngọt. Nếu cần xuất khẩu tôm thì phải
đẩy nhân dân (bản địa và từ nơi khác đến) phá rừng
đào ao nuôi tôm, quai đê lấn biển. Kết quả là
rừng ngập mặn bị mất, diện tích nước còn lại rất ít,
tôm cá mỗi năm được nuôi như, đến lúc ngoại tệ sau
do môi trường bị suy thoái ô nhiễm, tôm cá cũng chết
đảm chết mòn do khai thác không kiểm soát, do
quản lý không có ở địa phương, chỉ chạy theo lợi ích

biết mặt. Đây là những bài học cấp tăng của hiện
tượng địa hình và địa chất, sự khác biệt của
địa chất giữa địa phương và những ng. đơn vị.

Có những mỏ khoáng sản kết hợp giữa nông, lâm, ngư
nghiệp tại một số cơ sở quốc doanh, ở đó rừng dưới
rừng được bảo vệ, chim cò được bảo vệ, tôm nước
chảy suốt mùa, các động vật khác như cá, cua,
mua, rắn, trăn ... không bị khai thác đến cạn kiệt,
dân cư cũng được đào tạo tốt, khỏe ... còn nước
được uống sạch.

Nhiệm vụ tăng cường là nhiều công việc phải
được thực hiện từ trên dưới 100 mét/năm như phải
đưa được đất đai và các công việc này, các dự án
khai thác đất đai, quản lý đất đai. Nếu những công
việc này cũng bị chặt phá qua sông thì đất không thể
được (Vùng đất miền Cà Mau, Vùng Cần Thơ ở Cửu Long
Hồng v.v.).

Nhiệm vụ giữ rừng, trồng rừng ven biển, cần quan
tâm đến các dải rừng chắn gió, chắn cát (không bao vào
các đồng ruộng ven biển, phải chú ý các đồng ruộng), các dải
rừng có tác dụng bảo vệ bờ biển, ngăn cản hoặc làm
chậm tốc độ xâm lấn của sóng biển và những dải biển.

7. Về vùng đất ngập nước Đồng Bằng Mười.

Vùng đất này đã được đề cập tại điểm 5.37 (thuộc chương IV).

Với nghĩa nên đặt một dự án rất tiên đề các tạo tại
Đồng Bằng Mười (thuộc các tỉnh Đồng Bằng, Tiền Giang và
Long An). Đây là một vùng lúa nổi tiếng song cũng là
vùng lúa và ba năm một năm một năm lại có một trận
lũ lớn kéo dài từ 2 đến 3 tháng.

Bảo vệ và

Cần nghiên cứu một qui định tổng thể để khai thác
Sông Chơr, mốt, Bảo vệ dân, Bảo vệ già trẻ, mùa màng.
Bảo vệ các công, đường, nhà cửa, trường học của dân.
từ năm 1994 đã gây ra những tổn thất đáng kể. Một khi
mười từ lượng nước Sông Mê Công đổ về và lưu lượng
không có biên pháp gì để thay đổi diện tích rừng đất?
Rõ ràng là phương pháp tiếp để bảo quản rừng sẽ bị
trừng phạt. Nhưng giải quyết được vấn đề. Cần đầu
tư cho quy hoạch tổng thể về nông nghiệp và thủy lợi
để thay đổi những rủi ro do lũ lụt hàng năm.

8. Với những đề cập đến rừng đất vấn đề các
khu vực mà báo đã đề cập đến như cũng cấp nước sạch,
xử lý chất thải, ô nhiễm ở khu công nghiệp và các
đô thị, chất thải thải và giá cả đất và những hệ
thống khác và làm ảnh hưởng đến môi trường. Đây là
những vấn đề rừng đất mà ai cũng thấy.

Chỉ xin gộp thêm vài ví dụ về tổ chức hệ
thống quản lý môi trường.

a/ Vấn đề rừng đất, mà ở đây chúng ta gặp các khu
môi trường. Trong rừng đất nên thành lập một môi
trường (với dân số 79 - 80 triệu dân vào cuối thế kỷ)
Trước một nền quản lý về hệ thống, chúng ta gặp môi trường
của các người và cơ quan trong nước, một chúng ta gặp
với một người. Sau đây là các vấn đề pháp qui,
quản lý, tiền lương cho môi trường.

b/ Tuy nhiên, các cơ quan quản lý môi trường các
người và các phương pháp các đảo tạo trong nước và người
nước. Lại cho các công nhân này để mà đi có thể giải
quyết những vấn đề môi trường của địa phương mình
một cách kịp thời.

ỦY BAN NHÂN DÂN TP HÀ NỘI
SỞ KHOA HỌC CÔNG NGHỆ
VÀ MÔI TRƯỜNG HÀ NỘI

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc.

--- * ---

Số: 296 / KH - CN - MT

Hà nội, ngày 26 tháng 10 năm 1994

V/v: Góp ý về đánh giá môi trường

5049 28/10
Xu. Ly

Kính gửi : BỘ KHOA HỌC CÔNG NGHỆ VÀ MÔI TRƯỜNG

Được sự ủy nhiệm của Ủy ban Nhân dân Thành phố , Sở Khoa học Công nghệ và Môi trường Hà nội đã nghiên cứu tập tài liệu " Các chương trình môi trường và chính sách ưu tiên " do Ngân hàng thế giới (WB) phối hợp với Bộ Khoa học Công nghệ và Môi trường biên soạn. Đây là một công trình khoa học đồ sộ, nghiêm túc. Nhưng thời gian đọc và nghiên cứu quá ngắn. Do yêu cầu cấp bách của Bộ, chúng tôi xin có một số ý kiến bước đầu như sau :

Đây là công trình nghiên cứu khoa học đầu tiên về môi trường trong phạm vi toàn quốc. Nội dung nghiên cứu rất rộng và rất sâu. Việc nghiên cứu và biên soạn nghiêm túc, tỷ mỉ. Chúng tôi hết sức vui mừng khi có được một bản đánh giá tỷ mỉ như thế này. Những số liệu mà báo cáo đề cập đến là những số liệu tin cậy, phản ánh đầy đủ thực trạng môi trường ở nước ta.

Nhân dân chúng ta có câu " Rừng vàng, bể bạc ". Nhưng có lẽ câu nói này chỉ còn trong quá khứ mà thôi. Do đốt rẫy, phá rừng, do khí thác bừa bãi, cộng với sự tàn phá của chiến tranh đã phá hoại hầu hết các rừng, hủy diệt các loại động vật hoang đại làm cho rừng của chúng ta từ chiếm 67% tổng diện tích năm 1943 nhưng đến năm 1991 chỉ còn lại 29%.

Riêng hai năm 1992 - 1993 ở 13 tỉnh ven biển từ Bắc bộ đến Bình thuận đã xảy ra 386 vụ cháy rừng, thiêu trụi 2867 ha bao gồm rừng trồng và rừng tự nhiên.

Đó là một trong những nguyên nhân làm giảm sút và kiệt ^{lũn} rừng, ảnh hưởng xấu đến tính đa dạng sinh vật, độ phì nhiêu của đất và sức sinh sản của rừng. Rừng mất thì đất bị xói mòn, các hạt giống trong đất bị phá hoại, các hệ sinh thái bị mất cân bằng kéo theo nhiều tai biến thiên nhiên.

Bản báo cáo đã đề cập khá phong phú về tình hình môi trường của cả nước. Nhưng không thể có điều kiện đi quá sâu, nhân đây chúng tôi xin bổ sung thêm tình hình môi trường Hà nội do kết quả đạt được của nhiều năm nghiên cứu :

Nội dung chủ yếu điều tra tài nguyên khí hậu bao gồm :

1. Xác định loại khí hậu và đặc điểm cơ bản của nó.
2. Đánh giá điều kiện khí hậu cơ bản, những thuận lợi và không thuận lợi của khí hậu đối với các đối tượng sản xuất, đời sống và các hoạt động kinh tế xã hội.
3. Kiến nghị phương hướng khai thác sử dụng tài nguyên khí hậu.

* Kết quả điều tra cho thấy :

Lượng bức xạ tổng cộng, bức xạ trực tiếp chiếm 41%.

Nghĩa là mỗi năm Hà nội có khoảng 53. Kcal / cm² bức xạ trực tiếp từ mặt trời chiếu xuống mặt đất. Lượng bức xạ khuếch tán chiếm 59 % tổng lượng bức xạ, bằng 75 Kcal / cm². Bức xạ khuếch tán trong mùa hè lớn hơn mùa đông, song chênh lệch không lớn như bức xạ trực

tiếp. Hàng năm, Hà nội có khoảng 1600 giờ nắng. Tháng 5 nhiều nắng nhất, có trên 200 giờ, các tháng 6, 7, 8, 9, 10 có từ 160 - 180 giờ. Mùa đông tháng 11 và 12 có trên 100 giờ. Các tháng khác trong năm có khoảng 100 giờ. Trong đó ít nắng nhất là tháng 1 và tháng 3, chỉ có khoảng 50 giờ. Nhiệt độ trung bình ở khu vực Hà nội khoảng 16 - 24⁰ C. Trị số lượng mưa trung bình hàng năm khoảng 1400 - 2400 mm. Tuy nhiên, trong thực tế, lượng mưa hàng năm khác nhiều so với trị số trung bình. Những năm mưa nhiều có thể tới 1700 - 2000 mm ở những vùng ít mưa, và 2800 - 3000 mm ở những vùng mưa nhiều. Những năm mưa ít, lượng mưa chỉ đạt 1000 - 1200 mm ở những vùng ít mưa và 1200 - 1400 mm ở vùng mưa nhiều. Về tài nguyên nước, kết quả điều tra cho thấy : Hà nội nằm trong một tam giác chắn của hệ thống sông lớn Việt nam. Vùng trũng Hà nội là địa bàn được tạo thành bằng những đứt gãy sâu : trung tâm và rìa. Đứt gãy trung tâm chạy theo sông hồng dưới lớp đệ tứ. Vùng trũng được lấp đầy tầng sét cát Meogen đệ tứ nằm trên nền tiền Cambri. Tầng dày trung bình thay đổi từ 30 - 90 m.

Tầng chứa nước thứ nhất ở đây nằm trong trầm tích Aluvi hiện đại và tuổi hệ thứ tư trên, trầm tích biển, vũng và hồ, đầm lầy. Độ sâu mực nước từ 2 - 5 m. Khoảng phía hồ Tây ở độ sâu 6 m. Tổng bề dày của lớp và lớp kẹp chứa nước thay đổi đến 6 m, cá biệt đến 12 m. Nguồn cung cấp nước chủ yếu là mưa. Tầng này không giàu nước nên không thể cấp nước. Giếng khoan hết tầng này lưu lượng 0,01 - 0,25 l/ giây. Tầng nước thứ hai nằm ở trầm tích Pleistocen giữa và dưới mực nước tĩnh ở độ sâu 2,2 - 14,6 m, thường là 5 - 10 m, độ sâu nhất đến 14,6 m. Bề dày của tầng chứa nước là 16 - 54,35 m. Lưu lượng nước thường thay đổi từ 15,27 - 78,6 l/ giây.

Điều tra cơ bản đã đánh giá khả năng về tài nguyên đất. Nhưng sau khi tách các huyện ngoại thành về Hà tây và Vĩnh phú, mặt khác do quá trình đô thị hóa làm cho biến đổi quá nhiều, vì vậy chúng tôi chỉ xin giới thiệu tính chất nông hóa của đất Hà nội.

Đại bộ phận đất Hà nội là trung tính và ít chua. Có thể nói khoảng 80% đất Hà nội có độ pH trên 5, còn non 20% có độ pH khoảng 4 - 4,5. Do đó nhu cầu cải tạo đất của Hà nội là nhỏ so với tỉnh khác.

- Hàm lượng mùn và đạm đất Hà nội nhìn chung nghèo, đặc biệt là đất bạc màu. Do đó cần bón nhiều hữu cơ và phân đạm.

- Hàm lượng P₂O₅ để tiêu nghèo, khoảng 2/3 đất thiếu lân.

- Khoảng 1/4 đất Hà nội thiếu K₂O, đặc biệt là vùng đất bạc màu.

Về tài nguyên khoáng sản, qua tổng hợp tài liệu cũ và các nghiên cứu ngoài trời của đoàn địa chất Hà nội cho thấy :

Theo quan điểm của những người làm công tác địa chất thì Hà nội có khá nhiều tiềm năng về khoáng sản (loại hình, quy mô, triển vọng) trong đó nhiều loại hình có thể đáp ứng nhu cầu trước mắt và lâu dài cho Hà nội. Một số loại hình khác cần tập trung tìm kiếm và thăm dò mới có thể kết luận được. Các khoáng sản phong phú của Hà nội là : nguyên liệu gốm sứ, than bùn, vàng sa khoáng (và cả vàng gốc), nguyên liệu hóa, phân bón, vật liệu xây dựng (sét, gạch ngói, pazolen, cát, bột màu) và các nguyên liệu phụ gia công nghiệp khác. Nhưng tình hình khai thác sử dụng các nguồn khoáng sản còn lộn xộn, nhất là đối với khai thác nguyên liệu gốm sứ, vàng sa khoáng. Điều đó đòi hỏi phải sớm quy hoạch và đề xuất phương hướng khai thác sử dụng có hiệu quả tiềm năng khoáng sản của Thành phố.

Đồng thời với điều tra cơ bản về tài nguyên thiên nhiên, kinh tế xã hội, chương trình điều tra cơ bản cũng đã dành một phân lượng khá lớn để đánh giá tình hình ô nhiễm môi trường Hà nội. Do trải qua một quá trình dài, chúng ta chỉ quan tâm đến sản phẩm, mà không quan tâm đến môi trường. Vì vậy tất cả các đơn vị sản xuất trước đây đã không hề trang bị hệ thống xử lý phế thải. Toàn bộ nước thải của sản xuất đều đưa vào cống chung không qua xử lý. Nước mưa và

nước thải đi chung cùng một hệ thống. Khí thải thì đưa vào không khí mà không qua xử lý. Hiện nay nội thành Hà nội có trên 1 triệu người với diện tích 43 km². Trên diện tích ấy có tới 274 xí nghiệp, 540 cơ sở dịch vụ, 450 HTX tiểu thủ công nghiệp, 350 tổ sản xuất. Hà nội đã hình thành một số khu công nghiệp, nhưng công nghệ sản xuất phần lớn là lạc hậu. Ngoài ra còn có 20 bệnh viện, nhiều lò mổ giết lợn, hàng ngàn bếp đun than, 11000 hồ xí hai ngăn và hồ xí thùng, 17 nhà vệ sinh công cộng, 316 nhà vệ sinh liên gia. Hàng ngày còn có 40 000 - 50 000 xe máy, 6000 - 8000 ô tô hoạt động trên đường phố.

Tình hình trên đã làm cho môi trường bị ô nhiễm. Tại quận Hai Bà Trưng, nồng độ bụi quá tiêu chuẩn cho phép 4 - 16 lần về mùa hè, 4 - 7 lần về mùa đông. Nơi bị nhiễm SO_2 có nồng độ gấp 19 - 25 lần cho phép về mùa hè, 8 - 16 lần về mùa đông.

Quận Đống Đa nồng độ bụi gấp 2 - 4 lần, SO_2 gấp 12 - 18 lần và CO_2 gấp 6 lần tiêu chuẩn cho phép.

Quận Ba Đình nồng độ bụi vượt tiêu chuẩn cho phép 1 - 2,5 lần, SO_2 gấp 2 - 7 lần.

Môi trường nước Hà nội cũng không tránh khỏi tình trạng bị ô nhiễm. Rác sinh hoạt 1800 - 2000 m³/ ngày, nhưng mới thu gom được 50%, đương nhiên làm cho nước bẩn thêm. Tổng lượng nước thải mỗi ngày của Hà nội là 300 000 m³, trong đó 85 000 - 90 000 m³ là nước thải công nghiệp, được phân bố như sau :

Sông Kim ngư nhận 85 000 - 100 000 m³/ ngày, sông Sét 60 000 - 65 000 m³/ ngày, sông Lừ 45 000 - 50 000 m³/ ngày, sông Tô lịch 120 000 - 150 000 m³/ ngày. Các dòng chảy trên đều nhập vào sông Nhuệ qua đập Thanh liệt.

Trong số 20 hồ của Hà nội, các hồ nội thành như Giám, Văn chương, Linh quang, Bảy mẫu, Ba mẫu, Hồ Tây, nước bẩn vượt chỉ tiêu cho phép 10 lần. Các hồ khác cũng đang trong quá trình bị ô nhiễm nặng.

Hiện tại, nồng độ các chất bẩn, chất lơ lửng, hoặc BOD₅ gấp 5 - 20 lần tiêu chuẩn cho phép.

* Kết quả làm gia tăng sự cố môi trường như :

NGẬP ÚNG MỞ RỘNG VỀ DIỆN VÀ CƯỜNG ĐỘ

Lụt ngập úng cục bộ ở Hà nội ngày càng tăng làm tăng mức độ ô nhiễm môi trường của thành phố. Những năm 80 Hà nội chỉ ngập úng khi mưa với mức > 100 mm (cơn mưa lịch sử ngày tháng năm 1984 thành phố bị ngập ở một số điểm tập trung quận Hoàn Kiếm, ga, khu hồ Thuyền Quang, Nguyễn Du, Nguyễn Thái học ...)

Hiện nay Hà nội chỉ cần mưa > 50 mm là đã có tới 48 điểm ngập úng cục bộ. Thời gian ngập úng 1 - 6 giờ nay tăng 1 ngày, thậm chí 4 ngày ở một số điểm. Trong đợt mưa tháng 9 năm 1994 các khu vực phía Nam thành phố nước ngập từ 4 đến 6 ngày mực nước trên 1 m.

Úng ngập cục bộ là hậu quả của :

- Sự thay đổi khí hậu trên toàn cầu, mưa bão lốc tăng lên.
- Nước sông Hồng mùa lũ cao hơn mực nước sông Nhuệ, thành phố không thoát kịp nước mưa (hiện tượng nước sông Nhuệ chảy ngược trong mùa mưa tháng 9 vừa qua)
- + Hệ thống cống tiêu thoát nước của thành phố không đáp ứng yêu cầu tiêu thoát chung.
- + Trạm bơm tiêu nước không đủ công suất bơm tiêu khi mưa to.

Tình trạng úng ngập cục bộ trong nội thành tăng lên làm ảnh hưởng rất nhiều đến kinh tế xã hội :

- Phá hỏng đường xá, các công trình công cộng, nhà cửa.
- Ảnh hưởng đến mùa màng ven đô.
- Đặc biệt kéo theo dịch bệnh sốt, đau mắt đỏ...

Ô NHIỄM NƯỚC MẶT ẢNH HƯỞNG ĐẾN ĐỜI SỐNG CỦA NHÂN DÂN VÀ SẢN SUẤT NÔNG NGHIỆP

Vùng ven nội thuộc huyện Thanh trì và Từ Liêm, ngoài sử dụng nước sông Nhuệ trong sinh hoạt còn nuôi cá. Bệnh đau mắt, đường ruột, phụ khoa ... phát triển mạnh ở một số xã Đại mỗ, Tứ hiệp ... Đặc biệt, sự cố chết cá lồng trong lưu vực sông Nhuệ thuộc xã Đại mỗ, huyện Từ Liêm trong năm 1993, 1994, ba lần cá lồng bị chết, số thiệt hại cho nhân dân từ 3 - 5 triệu đồng một hộ, tổng số thiệt hại do vốn của Ngân hàng Nông nghiệp cho vay là 300 triệu đồng. Nguyên nhân của sự cố là nước sông Nhuệ bị ô nhiễm, thiếu ô xy, do nước thải của các xã thuộc huyện Hoài đức chuyên làm miến, mạch nha từ sản và nước thải của Công ty Dược liệu Hà đông đổ ra sông Nhuệ.

Ô NHIỄM DO HOẠT ĐỘNG CỦA CÁC NHÀ MÁY, XÍ NGHIỆP CÔNG NGHIỆP VÀ CÁC HOẠT ĐỘNG KHÁC

- Các nhà máy hóa chất gây ảnh hưởng ô nhiễm môi trường sống nhiều, tiêu biểu là Xí nghiệp hóa chất Ba Nhất, Nhà máy Sơn.

- Đặc biệt đáng lưu ý đến môi trường sống của xã Bát tràng thuộc huyện Gia lâm, xã Vĩnh quỳnh thuộc huyện Thanh trì.

- Xã Vĩnh quỳnh huyện Thanh trì thuộc khu vực trũng ven nội sử dụng nước sông Nhuệ trong sinh hoạt, môi trường sống của xã chia ảnh hưởng tổng hợp của nghĩa trang Văn diễn, bãi rác và 11 xí nghiệp, cơ sở sản xuất công nghiệp ở Văn diễn

khu vực ngoại thành, ven nội các làng nghề truyền thống đúc đồng, gốm sứ ... cũng gây ô nhiễm môi trường không khí một cách đáng kể. Kết quả nghiên cứu hiện trạng ô nhiễm không khí ở xã Bát tràng cho biết : hoạt động sản xuất ngay trong từng hộ gia đình nêu ở xã hiện có : 1233 hộ dân, 1100 lò hộp hoạt động. Hàng năm các lò nung của Bát tràng tiêu thụ 70000 tấn than. Không khí ở xã Bát tràng bị ô nhiễm đến mức báo động, các giá trị về ô nhiễm bụi CO , CO_2 đều vượt quá 10 lần tiêu chuẩn cho phép, nồng độ bụi cao :

- CO_2	6 - 15 mg / l
- CO	1 - 3,5 mg / l
- SO_2	0,57 mg / m^3 (tiêu chuẩn cho phép là 0,5 mg / m^3)

Do môi trường không khí bị ô nhiễm, sức khỏe người dân chịu ảnh hưởng rõ ràng : tỷ lệ người mắc bệnh dị ứng tiếp xúc, thở các loại khí độc hại ngày càng tăng, chủ yếu là bệnh đường hô hấp như viêm phế quản, ung thư phổi, lao, suyễn...

Cũng ở Bát tràng theo số liệu nghiên cứu cho thấy :

- Tuổi thọ của dân giảm
- Tỷ lệ chết trẻ tăng (chết dưới 40 tuổi) :

Năm 1990 : 17 người

Năm 1991 : 23 người

Năm 1992 : 28 người trong đó có 7 người chết vì ung thư và lao phổi

- Số người mắc bệnh ung thư phổi, lao cao so với thành phố : lao 69 người, chiếm 72 %.

Số liệu khám bệnh hô hấp tại Bát tràng năm 1993

Địa phương	Số người khám (người)	Ho thường xuyên (%)	Khạc đờm thường xuyên (%)	Tổn thất hô hấp dưới (VR1) (%)	Viêm phế quản mãn (%)	Tổn thương hô hấp trên (VRS)			
						Tác mũi (%)	Chảy nước mũi (%)	Hơn 1 lần viêm họng trong 3 năm gần đây (%)	Hơn 1 lần viêm xoang trong 3 năm gần đây (%)
Xã Bát tràng	219	14,8	10,6	10,2	8,7	8,7	38,3	45,2	8,7
Xã Phụng công (đối chứng)	201	8,8	7,1	7,9	6,5	6,5	6,5	3,2	3,5

Để giữ gìn môi trường, chúng tôi hoàn toàn nhất trí với các biện pháp của dự án đề ra :

a. Người làm ô nhiễm buộc phải trả tiền. Phải có một hệ thống rộng rãi các công cụ, phương tiện để thực hiện mục đích này - mỗi một công cụ có mặt mạnh, mặt yếu của nó.

b. Những tiêu chuẩn cụ thể về những gì gây ra ô nhiễm phải được xây dựng. Tiêu chuẩn này áp dụng không chỉ cho ô nhiễm trong công nghiệp, mà còn đối với việc làm xuống cấp nguồn tài nguyên (việc mở rộng sản xuất nông nghiệp trên những sườn đồi không ổn định là một dạng ô nhiễm giống như là đổ nước thải nhà máy vào sông hồ). Sự phân biệt giữa những tiêu chuẩn nghiêm ngặt lâu dài (hoặc những tiêu chuẩn áp dụng cho đầu tư mới) và những tiêu chuẩn trong giai đoạn giao thời đối với những nhân tố làm ô nhiễm hiện thời, do vậy cũng rất cần thiết.

c. Những hành động làm giảm nhẹ ô nhiễm môi trường đang có giá trị hiệu quả phải được áp dụng đối với những công ty hoặc những nhà sản xuất.

d. Thành lập những bộ máy kiểm soát và xử lý những trường hợp vi phạm nghiêm trọng tiêu chuẩn cụ thể về ô nhiễm.

e. Các tổ chức chính trị phải mạnh mẽ (hoặc phải xây dựng) để cho phép quản lý có hiệu quả những vấn đề trên.

Cần phải có những chương trình dự án được lập kế hoạch và chỉ đạo tốt để đảm bảo rằng việc gây thiệt hại cho môi trường phải được xem xét.

Về các dự án quốc gia về môi trường và phát triển bền vững , bản dự án đã đề cập rất toàn diện, bao gồm :

1. Chính sách dân số
2. Nông nghiệp
3. Quản lý rừng và lưu vực
4. Tài nguyên nước
5. Quản lý vùng bờ biển và bảo vệ đất ngập nước

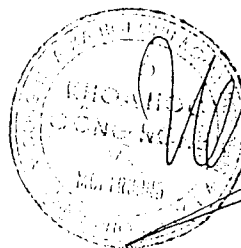
6. Duy trì tính đa dạng sinh học
  7. Công nghiệp
  8. Năng lượng
  9. Kiểm soát ô nhiễm
  10. Chất thải độc hại
  11. Đào tạo giáo dục và mở rộng
  12. Xây dựng thể chế
  13. Luật pháp và chính sách môi trường
  14. Các tiêu chuẩn môi trường và việc đánh giá tác động môi trường
  15. Các chiến lược và khuôn mẫu về monitoring
  16. Nghiên cứu môi trường
  17. Hợp tác quốc tế
- với tổng số 75 dự án

Chúng tôi cho rằng sự chuẩn bị như vậy là rất công phu, tỷ mỉ. Song do nguồn ngân sách sẽ rất hạn chế, chúng ta không thể một lúc có thể triển khai đồng thời 75 dự án trên. Vì vậy, đề nghị có chọn lựa kỹ các vấn đề cấp bách cần ưu tiên. Theo chúng tôi, các vấn đề 1, 3, 5, 6, 9, 10, 13 nên được ưu tiên xem xét trước.

Nội dung chi tiết các dự án đã đề cập hợp lý.

TM. SỞ KHOA HỌC CÔNG NGHỆ VÀ MÔI TRƯỜNG

Giám đốc

PGS. TS. Nguyễn Đức Khiển

SOME RESOLUTIONS ON ENVIRONMENTAL POLICY

By Prof. Dr. Nguyen Duc Khien
Director of Hanoi Department
for Science Technology and Environment

At present, the environment in Vietnam is being polluted. We are now paying for transgressing natural laws, suffering consequences caused by the polluted environment. Some reasons are as following :

Consequences caused by violent wars, indiscriminately exploiting and firing forests, un - planning development and the consequences of the fact that we have only interested in our products while have not considered environmental problems.

Our forest area has decreased from 67% of total area in 1943 to 29%. Particularly in two years 1992 - 1993, in 13 seacoast provinces from the North to Binh Thuan there were 386 forest fires, destroying 2867 ha of area of natural forests and planted forests. These fires caused many disasters to people.

Industrial centers in Hanoi are in municipalizing area where the population is high because of un - planning development. Almost factories considered only their products in design and build stages. They did not consider about environmental problems. Further more, in these factories, technologies are out of date, almost of equipment's were invested one time in 1960s, 1970s. These equipment's are in very bad condition, very old, out of date and difficult to renew.

Wastes form all of factories, hospitals, research institutes do not pass through any waste treatment system, but are discharged into a combined system. Storm water and waste water are discharged into the same system. The water discharge process is very bad. With the storm level of more than 50 mm , many places are in flood, making polluted environment more heavily extended.

Vietnamese farmers usually use night soil and chemical fertilizers to exterminate pests. This habits has contributed to pollute the environment, making food to be poisoned , particularly for fruits and fresh vegetables.

To solve the above situation, the Government should issue completed policy on environment soon.

Education and upgrading awareness of people should be done so that people can understand and respect seriously law on environment issued in December 27, 1993 by the National Assembly.

- Ministry of Science Technology and Environment should issue standards on environment assessment soon in order to use them as basis for monitoring and controlling the implementing of law on environment.

- Strict measures should be implemented to protect the environment after issuing completely rules and extending to every social classes.

- Person who pollutes the environment must be punished in economy.

- Technologies, technical progresses to improve the environment should be encourage and support.

- Invest and strengthen infrastructure of organizations which have responsibility in monitoring and assessing the effects of environment.

To control the environment, the first thing is to control the increasing of population. The population increases rapidly, this is inverse with the economic development, causing the situation of poverty, destroying the environment and creating many other social changes.

The progress of improving people's awareness should also be considered. The object of social economic development is to improve the life standard in both spirit and material. The man is the motion for the social economic development. Continuously upgrading awareness, the man will get capacity and talent to develop social economy, protect the environment.

At the same time with the issuing strict regulations of forest exploiting, the Government should strengthen to invest, replant forest, including to plant forest for wood, fuel and to re - green bared hill areas.

The exploitation of natural resources must be control closely. Organization and individual who use exploiting mineral, gold mineral sand etc. have to plan to restore and rebuild the surface and its environment like before exploitation.

Production unit and business units should have responsibility to treatment air, waste water before discharge into a combined system. But there is a fact that the technologies are out of date, units have lack of capital to review technology. To create conditions for development of production without polluting the environment in units, we would like to propose that the Government should permit the units to use part of capital that they have to pay to the Government for environment treatment. This part of capital will not be pay tax.

To new production units and business units, it is necessary to have plant for treating waste and then they will be permitted to build. Imported technologies should observe regulations and be monitored closely with technical and environmental standard.

-Imported technologies should have potential to develop in the future, have effect deeply and widely in many economic fields such as micro electronic, electronic automatic, new material, biology, computer etc.,

-Use indigenous resources of material.

-Proper with people awareness and capital resources.

Investing project have to include knowledge exchange, manpower training, skill training...

-Have not bad impact to environment.

The sustainable development demands reasonable , planed using resources without wasting in industrialization, without using Law of natural resources or badly impacting the environment.

- The Government should build soon clean production centers, strengthen management of using pesticide, issue regulations of using pesticide in which some kinds of pesticide will be banned in Vietnam.

- Any kind of import of waste into Vietnam must be banned including the kind of reusing for fuel.

- The assessment of the environment effects should be implemented in the stage of planning and master planning to develop the area.

- It is necessary to design and establish a national monitoring system in order to standardize the collection of data.

- The environmental research is considered as a basis to create policy, strategy and law for the environment protection. Therefore, it need to be considered and invested properly by the Government.

The environment in Hanoi, however, has some serious problems such as water discharge, waste and the pollution caused by the industrial centers.

The Government should invest and help Hanoi City to solve the flood, pollution of water environment as well as to solve the environmental problem in the population centers of Vinh Quynh, Bat Trang etc,...

*****

415. Nguyễn Văn Phở

Ý kiến nhân xét về tài liệu

Việt Nam - Chương trình môi trường và các chính sách
về tài liệu cho một nền kinh tế xã hội chủ nghĩa
trong thời kỳ quá độ -

1. Tài liệu quá nhiều thời gian để đọc và
nghiên cứu quá ngắn nên khó phát hiện
chính xác. Thêm vào đó dịch thuật có nhiều
đoạn còn lúng túng (khó hiểu hoặc không hiểu)
Tài liệu làm từ 1993 nên có nhiều đoạn
đã lạc hậu nhất là phần về cơ sở kinh tế,
chức năng nhiệm vụ của các bộ ngành và địa
phương -

2. - Trong phần 1. Giới thiệu tổng quan
Mục C - Bối cảnh kinh tế nông nghiệp - (không
thấy mục a và b.?)

Chia 8 vùng kinh tế nông nghiệp không hợp
lý - nhất là đối với vùng núi và trung du Bắc
Bộ - không thể đồng nhất về nhiều mặt mà cần
phân ra 3 vùng khác nhau: Đông Bắc - Việt Bắc
và Đông Hoàng Liên Sơn - Tây Bắc -

Lượng mưa 700mm (không phải cả vùng
Đuyên hải Nam Trung Bộ mà đó là lượng mưa
cả hai của Phan Rang - còn tại Bắc phần là từ
1150mm (Phan Thiết) đến 2291mm (Quảng Ngãi)
Còn Bắc Trung Bộ thì lượng mưa trên 2000mm
cũng không đều, có nơi chỉ từ 1400 - 1600mm
Quảng Đông chỉ 2400mm -

Đông bằng Cửu Long ở trung tâm lượng mưa chỉ
đạt 1400 - 1600 mm chỉ phía Nam và
Tây Nam mới mưa từ 1600 - 2400 mm -
Cần điều chỉnh lại cái vùng sức thái nông nghiệp
và sửa lại cái thông tin (không chính xác đã đưa
ra trong báo -

tìm 1.23 - số tổng không chính xác 2360 thì đúng hơn!
3. Trong chương IV. Về nên chú ý nghiên
cứu của cái tổ chức theo trước đây (không phù hợp nữa
cần viết lại -

- Cái cue khoa học và công nghệ không có ở cái tỉnh -
Phải thấy đây là cái Sở liên này?
- Cái tổ chức phi chính phủ về môi trường thiên
nhiên chưa không có (6.8 ; 6.9),
- Là chưa ban hành luật về nước thì sao lại
có sự không nhất quán với luật đất và rừng?
- Điểm 6.24 - Cần Tuyên truyền Bộ KHCN và MT
để thông báo cái Kế hoạch tiêu chuẩn Hội đồng phát
triển bên vùng 1 và trường quốc gia cấp trên Bộ !! Không
hiệu - Bộ lại thông báo tiêu chuẩn một hội đồng cấp trên
Bộ ? lại thông báo Các Kế hoạch -

• Điểm 6.34 - (c) Sự cố lập và bỏ qua của Bộ
KHCN và MT có thể có kinh nghiệm, kỹ thuật
và tài chính hạn chế để giới thiệu cho cái tổ chức
khác. Đoạn này không hiệu!

• Điểm 6.35 - Tiêu chí (không hiệu) có phải từ
nay đi từ Indicators?

• Điểm 6.36 - Đoạn cuối đây là sự công bố có
hại .... gây ra hoạt động sai sai - Không hiệu?

• Điểm 6.41 - Có đúng vậy không?

4 - Về lịch sử của công nghệ quốc gia

Mục A -

Nông nghiệp - Cần đất và nước quản lý
Nông dân sạch ít hoặc không có đủ lương
cần hóa chất độc hại -

Quản lý rừng và lâm nghiệp - Tài Nguyên nước
Cần đất và nước quản lý giữa sử dụng nước
thiên nhiên và gửi về sử dụng đất -

Công nghiệp - Năng lượng - Kiểm soát ô
nhiễm - Chất thải độc hại - Những vấn đề
này đặt ra những thách thức rất lớn một
nỗ lực thống nhất có liên quan với nhau -
Về thực tiễn chiến lược và chính sách trên
địa giới hiện nay, bên cạnh việc tập các theo
đó có những là "Chuyển và Kiểm soát" đã
hình thành và phát triển lĩnh vực công nghiệp
(Industrial Ecology) và công nghệ xanh
(Green Design) các nhân tố xanh
(Green Factor) xanh hóa thị trường (Greening the
marketplace) nhằm mục tiêu phát triển và
nhằm từ nguyên vật liệu nguyên vật liệu này
lên cùng với tiến tới công nghiệp sạch không
hoặc ít chất thải, thay thế các chất độc hại trong quá trình
sản xuất. Với Nam đang mở rộng nên cần có phát triển
theo hướng công nghiệp hóa và hiện đại hóa thì
điều kiện hình thành công nghiệp có vị trí chiến
lược vô cùng quan trọng trong phát triển lâu bền

5. Vì những lý do này các dự án ưu tiên
còn thiếu một chương trình "sinh thái công nghiệp"

Đề nghị: Bổ sung thêm một chương trình thứ 9
 về môi trường, dựa trên Nhóm mục tiêu Nghiên
 cứu thiết kế Xanh cho một số ngành hiện nay sử
 dụng nhiên tài nguyên và năng lượng, cải tạo chất
 lượng môi trường như: Giấy, pin Accu, nhôm, bao bì
 linh, thép hộp ...

Cơ quan thực hiện: Bộ Khoa học CN và MT

Thời gian: 5 năm

Chi phí: 10 triệu USD và 15,000 triệu đồng.

Đổi với chương trình thứ 7: Xây dựng tổ chức
 và hồ sơ về hoạt động của cơ quan đã liên quan
 chất thải và môi trường ô nhiễm - 4

Ước tính giao cho Bộ xây dựng thực hiện và
 đây cũng là cơ quan có trách nhiệm xử lý ô nhiễm
 môi trường - Nên giao cho Bộ KH CN và MT
 thi hành lý luận -

Ngày 31. X. 1994

Thư.

Nguyễn Văn Phấn

Huân 28-10-94

Kính gửi đ/c Lê Quý An

Thư ký Bộ KH CN & MT

Xin cảm ơn đã có thư với dự Hội thảo 3-4/11/94.

Sau đây là một số ý kiến về dự thảo báo cáo:

1. Báo cáo 13200-VN tập trung vào các vật xử dụng đất, như củ, & nhiều công nghiệp và đồ thủ. Như vậy có vẻ là sẽ có một bộ khác nơi về những thanh phần nước tương khác?

Nếu vậy, đầu đề "Các vấn đề chính sách và chính trị nước tương cho 1 nền kinh tế XHCN tập thời kỳ quá độ có quá bao quát không?"

2. Các tài nguyên nơi đến trong báo cáo này là rừng, biển, bờ biển, đất ngập ven biển, đất canh tác và vật & nhiều công nghiệp và đồ thủ, đến có liên quan nhất thiết đến ~~tài nguyên~~ nước bao gồm nguồn nước vật xử dụng nước, tiêu thoát nước, công trình thủy lợi.

Mối quan hệ đó không thấy nơi rõ trong báo cáo. (bản thân vật nước, có thể có chỗ khác, một mối quan hệ cần nơi & đây) -

3. Vật Pli trung tâm hóa việc quản lý nước tương: nơi chung là hợp lý, tuy nhiên chỉ đối với một thanh phần nước tương trong phạm vi báo cáo này.

Vậy một ^{nội dung} ~~phần~~ nơi về thể chế, chính sách là áp dụng cho một thanh phần nước tương này, hay cũng áp dụng chung cho các vật nước tương nơi chung? Nếu là áp dụng phổ biến, thì đề nghị xem xét một khía cạnh liên tỉnh, liên quốc gia như & nhiều nước sông do thường liên gây ra cho hạ lưu, một vật này cần được quản lý & cấp trung ương.

4. Dự phần công giữa Bộ KH CN MT và các Bộ khác nơi ở?

điểm 38 luật BVMT là hợp lý về nguyên tắc. Về
chúng vai trò Bộ KHCHNT là cần thiết, và không thay thế
được, ở đây vật liên ngành, qui chế; tiền chuẩn và
5. Trong báo cáo này, có danh mục các dự án trong
kế hoạch hành động quốc gia, trong đó có dự án do Bộ KHCHNT
thực hiện, có dự án do các Bộ chuyên ngành thực hiện.
Vậy là:

- Dự án chuyên ngành của Bộ Môi trường, Lâm nghiệp, Xây
dựng v.v... thống kê ở đây là đủ hợp mục tiêu của báo cáo
này. Không thấy dự án Bộ Công nghiệp.

- Dự án chuyên ngành của Bộ Nông nghiệp, Dân số v.v...
không trực tiếp mà có liên quan, cũng được thống kê ở đây.
Vậy sẽ còn nhiều dự án có liên quan. Vậy nguyên tắc chọn
ràng tiêu?

- Bộ KHCHNT làm người quản lý nhà nước, vì sao cũng
thực hiện những dự án như điều tra tài nguyên thiên nhiên
hệ thống GIS? Những lĩnh vực này đã làm ở các bộ
chuyên ngành, nay Bộ muốn thu thập thành trung tâm
quốc gia? Kinh nghiệm nhiều người/nước cho thấy ít hiệu
quả. Trong khi đó một chính sách xã hội đưa các tài liệu
điều tra tài nguyên lại cần hơn và ở đây cần đến vai trò
Bộ KHCHNT.

Người viết:

Uuan

Đỗ Hồng Phấn
Ủy Ban Kế hoạch.

MỘT SỐ KIẾN NGHỊ VỀ CHÍNH SÁCH MÔI TRƯỜNG

PGS. TS. Nguyễn Đức Khiển

Giám đốc

Sở Khoa học-Công nghệ-Môi trường

Hà-nội

Việt Nam, tuy công nghiệp chưa phát triển, nhưng do hậu quả của chiến tranh tàn phá, do việc khai thác đốt phá rừng một cách bừa bãi, do sự phát triển không theo quy hoạch và do trước đây chúng ta chỉ quan tâm sản phẩm, chưa quan tâm đến vấn đề môi trường. Vì vậy ngày nay chúng ta đã phải trả giá cho sự vi phạm quy luật tự nhiên, chịu hậu quả nặng nề của môi trường bị ô nhiễm.

Rừng của chúng ta từ 67% tổng diện tích năm 1943 nay chỉ còn lại 29%. Riêng 2 năm 1992-1993 ở 13 tỉnh ven biển từ Bắc bộ đến Bình Thuận đã xảy ra 386 vụ cháy rừng, thiêu trụi 2867 ha bao gồm rừng tự nhiên và rừng trồng. Hậu quả của việc chặt cây, đốt rừng đã đưa lại biết bao tai họa, bão lụt.

Do việc phát triển không theo quy hoạch, nên các khu công nghiệp của Hà-nội đều ở vào vùng đô thị hóa, dân cư đông đúc. Một khác do quá trình phát triển đã không quan tâm đầu tư giải quyết môi trường. Hầu hết các xí nghiệp lúc xây dựng chỉ quan tâm làm sao có nhiều sản phẩm, vấn đề môi trường chưa bao giờ được chú ý đến. Hơn nữa trình độ công nghệ quá lạc hậu. Hầu hết trang thiết bị được đầu tư một lần vào những năm 60, 70 nay đã già cỗi, lỗi thời, nhưng chưa có điều kiện đổi mới. Tất cả các nhà máy, bệnh viện, viện nghiên cứu đều không có hệ thống xử lý chất thải mà đều xả vào hệ thống chung. Trong lúc đó nước mưa và nước thải cùng đi chung một hệ thống. Việc thoát nước lại rất kém. Mưa trên 50 mm là nhiều nơi đã bị tràn ngập, làm cho môi trường đã bị ô nhiễm lại càng bị lan tràn nhanh chóng.

Nông dân Việt Nam trong sản xuất thường có thói quen dùng phân bắc tươi, sử dụng quá nhiều thuốc hóa học để trừ diệt sâu cũng góp phần làm cho môi trường bị ô nhiễm, thực phẩm bị ngộ độc, nhất là hoa quả và các rau ăn sống.

Để khắc phục tình trạng nói trên, Nhà nước cần sớm ban hành các chính sách đầy đủ về môi trường.

- Đầu tiên, quan tâm giáo dục, nâng cao dân trí để mọi người hiểu và thực hiện nghiêm chỉnh luật môi trường do Quốc hội ban hành ngày 27-12-1993.

Nhưng để có cơ sở kiểm tra, đơn đốc việc thực hiện đúng luật môi trường, đề nghị Bộ Khoa học-Công nghệ-Môi trường sớm ban hành các tiêu chuẩn về môi trường.

Sau khi đã ban hành đầy đủ các quy định và phổ biến sâu rộng đến từng lớp nhân dân, chúng ta phải thi hành các biện pháp nghiêm ngặt để bảo vệ môi trường.

- Người gây ô nhiễm phải chịu phạt về kinh tế.

- Những công nghệ, những tiến bộ kỹ thuật cải thiện môi trường cần được khuyến khích và hỗ trợ đầu tư phát triển.

- Đồng thời cần tăng cường đầu tư cơ sở vật chất cho các cơ quan môi trường đủ mạnh để kiểm soát và đánh giá được tác động của môi trường.

Muốn kiểm soát được môi trường, đầu tiên phải kiểm soát được sự gia tăng dân số. Dân số tăng nhanh sẽ tỷ lệ nghịch với phát triển kinh tế, gây tình trạng nghèo nàn lạc hậu, phá hoại môi trường và nhiều biến động xã hội khác. Đồng thời phải quan tâm mở mang dân trí. Sự phát triển kinh tế xã hội là nhằm phục vụ con người, tăng cuộc sống tinh thần và vật chất. Con người là động lực phát triển kinh tế xã hội. Chỉ có không ngừng nâng cao dân trí, thì con người mới đi trình độ, tài năng để thúc đẩy phát triển kinh tế xã hội, cùng cộng đồng giữ gìn và bảo vệ môi trường sống.

Đồng thời việc ban hành các luật nghiêm ngặt về khai thác rừng, Nhà nước nên tăng cường đầu tư và nhanh chóng khôi phục rừng bao gồm việc xây dựng khu rừng đặc dụng, rừng kinh doanh lấy gỗ, củi, nhanh chóng phủ xanh đồi trọc.

Quản lý chặt chẽ việc khai thác tài nguyên. Người khai thác tài nguyên : khoáng sản, sa khoáng, vàng, vv... phải có phương án khôi phục trả lại mặt bằng và môi trường của nó như trước khi khai thác.

Các đơn vị sản xuất kinh doanh phải có trách nhiệm xử lý khí và nước thải trước khi thải vào hệ thống chung. Nhưng hiện nay do công nghệ lạc hậu, cơ sở lại chưa có vốn để đổi mới công nghệ. Để tạo điều kiện cho cơ sở phát triển sản xuất mà không gây ô nhiễm môi trường, đề nghị Nhà nước cho phép cơ sở được sử dụng một phần kinh phí phải nộp cho Nhà nước vào việc xử lý môi trường. Phần vốn này sẽ không bị đánh thuế.

Những đơn vị sản xuất kinh doanh mới nhất thiết phải có phương án xử lý phế thải không gây ô nhiễm môi trường mới được phép xây dựng. Những công nghệ nhập vào Việt Nam phải tuân thủ các quy định và chịu giám định chặt chẽ theo các tiêu chuẩn về kỹ thuật và môi trường :

- Công nghệ nhập vào phải có tiềm năng phát triển trong tương lai, có tác dụng sâu rộng nhiều lĩnh vực kinh tế như vi điện tử, điện tử tự động hóa, vật liệu mới, sinh học, điện toán, vv...

- Tận dụng được nguồn nguyên liệu trong nước.
- Phù hợp với trình độ dân trí và điều kiện vốn.
- Các dự án đầu tư phải có hàm lượng chuyển giao tri thức, đào tạo nhân lực, huấn luyện chuyên môn và tay nghề.
- Không gây ô nhiễm môi trường.

Việc phát triển bền vững đòi hỏi phải sử dụng các nguồn lực một cách hợp lý, có kế hoạch, tránh lãng phí trong quá trình công nghiệp hóa, không làm cạn kiệt tài

nguyên, suy thoái môi trường.

Nhà nước cần sớm xây dựng vùng bản xuất sạch, tăng cường quản lý thuốc trừ sâu tổng hợp. Xây dựng các quy định và sử dụng thuốc trừ sâu bao gồm cả một số thuốc trừ sâu không được sử dụng ở Việt Nam.

Nghiêm cấm việc nhập phế thải vào Việt Nam dưới bất kỳ hình thức nào kể cả dưới dạng tận dụng làm nguyên liệu.

Khẩn trương tiến hành việc đánh giá tác động môi trường trong giai đoạn lập kế hoạch và trong quy hoạch phát triển vùng.

Cần thiết kế và xây dựng một hệ thống monitoring quốc gia nhằm tiêu chuẩn hóa việc tập hợp số liệu.

- Việc nghiên cứu về môi trường sẽ được xem như là cơ sở cho việc thiết lập các chính sách, chiến lược và luật pháp trong lĩnh vực bảo vệ môi trường. Do đó nó cần được Nhà nước quan tâm chỉ đạo và đầu tư thỏa đáng.

Môi trường sống của hệ-nội hiện nay còn tồn tại những vấn đề rất to lớn như vấn đề thoát nước, vấn đề phân rác và ô nhiễm do khu công nghiệp gây nên.

Đề nghị Nhà nước cần tăng cường đầu tư, ^{đi} thành phố sớm khắc phục sự ngập úng, ô nhiễm môi trường nước và không khí cũng như giải quyết môi trường của các khu dân cư Vĩnh Quỳnh, Bát Tràng, vv...

7

Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Kính gửi Bộ Khoa học, Công nghệ,
Môi trường.

Đã góp ý vào Báo cáo "Các chương trình
môi trường và chính sách ưu tiên"

1. Đánh giá chung.

Đây là một công trình được xây dựng trên sự đóng
góp của nhiều chuyên gia của các ngành Khoa học, Kinh
tế thuộc nhiều Bộ Lâm nghiệp, Nông nghiệp, Thủy sản,
Thủy lợi, Công nghiệp, năng lượng.....

Cũng phải nói đến khả năng tập hợp, tổng hợp và
phân tích của chuyên gia quốc tế.

Sau khi phân tích thực trạng môi trường ở Việt Nam,
nêu lên những nguyên nhân tại đồng tiêu cực (tức là
dân số, thiếu nước, yếu kém tổ chức quản lý môi trường...
tại gia của công trình đã xây dựng được các chương trình
về môi trường và các chính sách ưu tiên.

Có rất hoan nghênh tại gia của công trình này vì đã
đặt ra được những vấn đề chính và đưa ra các giải
pháp cần thiết.

Tài liệu thu thập rất nhiều và 10 bản phụ lục được
xây dựng bằng những thông tin tập hợp của các ngành
hoạt động có ảnh hưởng đến môi trường.

2. Những tồn tại.

- 2.1 Cần tìm ra những chương trình đơn giản bao trùm hết
đồng của các ngành để tập trung sức đồng bộ để giải quyết.
Đưa ra các chương trình để nêu lên trong báo cáo này
chúng ta cũng đã từng nêu lên những không được biết được
vì là chương trình theo ngành, hoạt động này là thiếu

phối hợp, thiếu sự mẫu tổng hợp, tôn mē, tôn của mà hiệu quả lại thấp. Có trường hợp một đời sống (vùng dân tộc) có 3, 4 chứng trình hoạt động riêng: Lâm nghiệp, đất canh, đất củ, cây công nghiệp... Hệ như thái là một thể thống nhất vì vậy phải có sự phối hợp các chứng trình bộ phận thành một chứng trình tổng hợp, có một ban chỉ đạo thống nhất. Ta chưa tổng kết được hết từ lạng phi và hiệu quả kém của sự lập chứng trình theo ngành. Tôi xin đưa ra một thí dụ: Nên chăng ở miền núi nên xây dựng chứng trình mang tên "Chứng trình xây dựng lạng, thủ thái hay chứng trình lâm nghiệp xã hội". Trong đó có vấn đề đầu tư, củi đun, lương thực, chăn nuôi, di chuyển, chống xói mòn... ở vùng đất ngập mặn chỉ nên có một chứng trình "Sử dụng hợp lý hệ sinh thái ngập mặn" do 2 bộ Lâm nghiệp và Thủy sản đồng chủ nhiệm chứng trình. Và ở vùng đồng bằng có vấn đề thủy lợi, mìn đất, đắp chất độc hóa học... cũng nên có một chứng trình do sự phối hợp 2 bộ Nông nghiệp và Thủy lợi.

Tóm gọn đầu mối, phối hợp các Bộ có liên quan đặt một Bộ làm chủ nhiệm và các Bộ khác là cơ quan phối hợp. Lâm như vậy Bộ KHCNMT ít đầu mối, chỉ đạo hay trung hòa.

Sự thật ra thì ở nước ta có mấy hệ sinh thái lớn đã rõ Miền núi dốc (đất dốc) Miền duyên hải đất lầy mặn và đất cát (2 hệ như), vùng đồng bằng có 2 hệ: đồng ruộng ngập úng và đồng ruộng ráo nước. Một hệ sinh thái có một đến 2 chứng trình. Tổng số theo tôi thấy chỉ có 10 đến 12 chứng trình là đủ.

2.2 Một số nguyên nhân gây nức nẻ và hậu quả chưa nêu được.

Lấy thí dụ về Lâm nghiệp không nên do tôi cho nức nẻ củi, gỗ, đất canh tác của dân tộc thiểu số mà chính là

thời thường coi nhẹ Khoa học Kỹ Thuật. Người ta vẫn nói
Tài nguyên rừng là tài tạo được khai tài nguyên gỗ. Song thực
sự thì khai thác dần dần, rừng mất dần dần. Dãy rừng khai
thác đã mấy chục năm không hề được áp dụng và cải tiến.
Rừng Việt Nam còn có 4 triệu rừng nghèo kiệt, hoàn cảnh
rừng vẫn còn nếu biết làm giàu, vừa tái sinh nhân tạo vừa
tái sinh thiên nhiên thì có thể tạo được rừng gỗ có giá trị
kể cả các lâm sản khác - hoặc là giúp thiên nhiên chuyển
rừng thu từ cây và rừng chuyển sang rừng gỗ có giá trị
con đẻ và có kết quả hơn là trồng rừng. Thật là vậy
thứ khi người ta trồng cây trên đất đồi nên rừng, khi mà tài
nó là "Trồng rừng". Nếu muốn trồng rừng gỗ có giá trị thì
phải qua bước cải tạo một rừng khô, cằn, nghèo, thưa
một bước rừng.

Tôi không am hiểu nhiều về các thuật ngữ như rừng
vườn tẻ, rừng luân hồi thì xin nói thêm rằng "Khai thác rồi
gây tổn thất một lượng rất lớn" và vì vậy các nước đều có
chứng trình phục hồi đất tẻ bị khai thác rồi "Reclamation
land, chính là yêu cầu bảo vệ một rừng".

Về năng suất trồng rừng (củi đụn, than hầm...) tôi nghĩ
đây là một vấn đề to 1 câu có một chứng minh vì ở Việt Nam
đụn củi, than hầm là chủ yếu và từ hàng củi đụn hàng năm
cho nhiều như cần của cuộc sống, sinh công nghiệp, phải tiêu thụ
20 triệu tấn/năm. Nếu không đủ củi họ đụn cây nông nghiệp
mất 2 lần:

hi chú: Dịch tại
hiện và có khi ở nước
Đầu máy củi đụn.

- Năng suất cây nông nghiệp thấp
- Đốt cháy một nhiều chất đốt rừng (Bao cao có thể
năng suất cây trồng hàng, cắt khi, than cây đụn là cao
hơn hoặc bằng phân chuồng khi bón cho cây nông nghiệp)

Khai thác rất dày, nhiều vấn đề nên tốc độ khai thác không
thể hình thái tài hết được. Khi gửi đến Bộ KHCNMT nước
tôi ý kiến mà tôi đã có được. Kính chúc Hội thảo thành
công. GSTS Nguyễn Văn Trường
Viện KHCNMT Việt Nam

BỘ THỦY SẢN
VIỆN KINH TẾ VÀ
QUY HOẠCH THỦY SẢN

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Số : 88 KTQH
V/v hội thảo quốc gia
về môi trường
(góp ý kiến)

Hà Nội ngày 31 tháng 10 năm 1994

Kính gửi: Cục Môi trường - Bộ Khoa học công nghệ và môi trường

Tài liệu của hội thảo rất dài, đề cập nhiều vấn đề và rất xúc tích, nhưng vì thời gian có hạn chúng tôi xin có một số ý kiến sau :

I- VỀ VIỆC HỆ SINH THÁI BỜ BIỂN VÀ ĐẤT LẦY (tập 1 chương II)

1- Việc sử dụng đầm lầy và rừng ngập mặn để nuôi trồng thủy sản ở bờ vùng Bắc, Trung, Nam có khác nhau do điều kiện tự nhiên khác nhau

- Từ trước tới 1985 nhân dân vùng ven biển và các tổ chức kinh tế, quân đội thường sử dụng đầm lầy (tức là các bãi triều, cửa sông do phù sa bồi đắp) để nuôi trồng thủy sản như Xuân Thủy (Nam Hà), Yên Hưng (Quảng Ninh), Kim Sơn (Ninh Bình).v.v... với mục tiêu là lấn biển nuôi trồng thủy sản sau trồng cối và cây lúa.

- Sau 1985 giá trị thủy sản tăng nhanh do xuất khẩu được ra thị trường quốc tế, vì vậy nuôi trồng thủy sản có hiệu quả cao và phát triển mạnh dẫn đến một số rừng ngập mặn bị đắp thành đầm, ao nuôi tôm như đầm Nhà Mạc (Yên Hưng) và điển hình là Minh Hải như tài liệu có nêu.

2- Về kỹ thuật nuôi nói chung là quảng canh truyền thống, năng suất thấp, phần lớn các đầm có diện tích từ vài chục đến vài trăm ha, cống để nước ra vào đầm rất ít thường có 1 - 2 cống/20 - 40 ha (khẩu độ 1,4 m/cống) vì vậy việc thay nước thường xuyên cho đầm nuôi rất hạn chế gây ngọt hoá dần (ở vùng cửa sông) hoặc độ pH nước giảm dần (vùng chua phèn) nên chỉ sau 3 - 4 năm đầm này không thích hợp cho nuôi tôm, cá nước lợ, mặn mà trong tài liệu gọi là thoái hoá, cần cối hoặc bỏ hoang.

- Do các phương thức nuôi (quảng canh truyền thống, quảng canh cải tiến, bán thâm canh, và thâm canh) khác nhau đưa lại hiệu quả kinh tế khác nhau và ảnh hưởng rất lớn đến mức độ và thời gian thoái hoá đầm. Việc nuôi trồng thủy sản vùng triều ở Việt Nam chưa có kết luận chính xác về sự quan hệ giữa phương thức nuôi với hiệu quả kinh tế, với số năm thoái hoá của đầm, cũng như sự khôi phục lại điều kiện tự nhiên, môi trường như ban đầu sau khi đầm đã bị thoái hoá của từng vùng. Đây là một vấn đề cần có kết luận để dựa trên cơ sở đó mà có một chương trình thích hợp cho cả nước.

3- Từ trước tới nay việc phối hợp giữa các ngành nông nghiệp, thủy sản, thủy lợi, lâm nghiệp trong nghiên cứu khoa học và quản lý, khai thác sử dụng hợp lý hệ sinh thái bờ biển, rừng ngập và đầm lầy còn rất lỏng lẻo nên đã xảy ra tình trạng phá rừng nuôi tôm (ở miền Nam) các dự án nuôi tôm đắp đê bao trùm lên cả diện tích của dự án trồng rừng sú vẹt (ở một vài điểm ở miền Bắc). Hoặc là thiếu sự thống nhất xây dựng các cống lấy nước, thoát nước của cả vùng giữa người sản xuất thủy sản và làm thủy lợi.

Vì vậy trong các dự án tôi mong rằng có sự kết hợp chặt chẽ giữa các ngành nhất là giữa các nhà quản lý và khoa học chuyên sâu.

Song vấn đề này còn phụ thuộc rất nhiều có khi có tính chất quyết định vào trình độ và quyền hạn của chính quyền địa phương (huyện, tỉnh) nơi quản lý trực tiếp đất đai và mặt nước.

II- ĐỀ NGHỊ SỬA MỘT SỐ Ý, TỪ TRONG TÀI LIỆU :

1- Tên Bộ Thủy sản gọi chưa thống nhất : Lúc Bộ Thủy sản, lúc Bộ Hải sản hoặc Bộ Ngư nghiệp - Hải sản.

2- Mục 2.82. có ghi : "Các sản phẩm cá trong đó 60 - 70 % là từ nguồn cá nuôi". Thực tế 60 - 70 % là từ nguồn khai thác thủy sản. Trong ngành thủy sản người ta thường nói "Sản phẩm thủy sản bao gồm tôm, cá, mực..." chứ không dùng "Các sản phẩm cá bao gồm tôm, cá, mực..."

3- Mục 2.85. Nuôi trồng thủy sản chiếm khoảng 30 % tổng sản lượng thủy sản, chứ không phải "30 % tổng sản lượng đánh bắt cá".

4- Mục 2.86. "Ngành nuôi trai lấy ngọc cũng đóng một vai trò quan trọng..." trong thực tế ở nước ta hiện nay việc nuôi trai lấy ngọc đang ở mô hình thử nghiệm, thăm dò.

- "Sản lượng trung bình hàng năm của nguồn đánh bắt cá là 4 - 5 tấn/ha..." câu này tôi nghĩ vì tấn/ha = năng suất và "Những nguồn ở đây không có nghĩa".

- Đối tượng nuôi lồng ở phía Bắc là cá trắm cỏ.

- Đối tượng nuôi bè, lồng ở miền Nam là cá trê, cá lóc, cá basa, cá tra, cá bông tượng...

5- Mục 2.87. "Tiềm năng của ngành đánh bắt cá phụ... và dinh dưỡng cho cá" chúng tôi đề nghị thêm : Chủ yếu là nguồn lợi cá giống và cá bố mẹ bị đánh bắt kiệt quệ.

III- Đây là một tài liệu quý và súc tích của nhiều lĩnh vực dịch từ tiếng nước ngoài. Nói chung các từ nhất là các từ chuyên ngành dùng chưa chính xác và chuẩn.

- Các câu văn chưa thoát ý theo tiếng Việt Nam, câu quá dài nên nhiều chỗ rất khó hiểu và phải đọc lại nhiều lần.

PHÁT TRIỂN NGUỒN NHÂN LỰC
GÓP PHẦN GIẢI QUYẾT QUAN HỆ
Tăng trưởng kinh tế và đời sống

(Tham luận tại Hội thảo do Bộ KHON
Môi trường và WH tổ chức, 11/04)

PTS. Đỗ Trọng Hùng
Vụ trưởng Vụ Tổng hợp-Pháp chế
Bộ Lao động-Thương binh-Xã hội

Bộ tài liệu chuẩn bị cho Hội thảo này phủ toàn diện và phong phú. Ở góc độ của ngành chúng tôi, điều cần đi sâu là thị sản tới môi trường, đã đề cập tới dân số, vấn đề đời sống, nhằm góp thêm tiếng nói vào chủ đề của Hội thảo, chúng tôi đề cập tới một vấn đề sau đây:

1. DÂN SỐ, LAO ĐỘNG VÀ MÔI TRƯỜNG

Ở phương Đông, bộ 3 vấn đề "Thiên-Địa-Nhân" có ý nghĩa sâu sắc trong xử thế của người dân, đó là sự tồn tại và vận động của con người trong không gian và thời gian, là mối quan hệ của con người với môi trường (theo nghĩa rộng nhất). Cách hiểu đó dẫn tới, khi đề cập tới môi trường, ngay lập tức đề cập tới dân số và lao động, dù có nói ra hay không.

*

2. TĂNG TRƯỞNG VÀ ĐỜI SỐNG

Từ ngày Việt Nam thực hiện công cuộc đổi mới, nhịp tăng GDP, sự kìm hãm lạm phát đã mang lại những kết quả to lớn, sâu sắc, cụ thể đối với mỗi người dân. Tỷ lệ số hộ đói, nghèo đã giảm rõ rệt.

Tuy vậy, xoá đói giảm nghèo đang là mục tiêu bức xúc, nhất là đối với một số địa bàn có điều kiện thiên nhiên khắc nghiệt.

*

3. PHÁT TRIỂN NGUỒN NHÂN LỰC

Nhà nước Việt Nam với quyết định chính sách phát triển nguồn nhân lực đồng bộ với công nghiệp hoá, Hiện đại hoá đất nước, thời kỳ từ nay tới năm 2000. Đây là một chương trình rộng lớn và sâu sắc, chỉ xin nêu mấy điểm:

- Thứ nhất, tỷ lệ thất nghiệp ở thành thị còn cao.
- Thứ hai, số thời gian lao động của lao động nông thôn chưa được sử

đang còn nhiều.

- Thứ ba, dòng người từ nông thôn đang tràn về Thủ đô Hà Nội, TP Hồ Chí Minh và một số thành phố khu công nghiệp khác.

Các hiện tượng và quá trình dân số, lao động đó đều gắn mật thiết với các vấn đề môi sinh, môi trường.

Làm có hiệu quả chương trình phát triển nguồn nhân lực, chính là tiếp tục thúc đẩy kinh tế tăng trưởng và giảm tình trạng đói nghèo.

Trong khuôn khổ những chương trình và dự án của W.B. . có thể và cần thiết tính đến loại vấn đề này. Và đó cũng là kiến nghị của chúng tôi./.

BẢN GÓP Ý CHO BÁO CÁO

" Các chương trình Môi trường và Chính sách ưu tiên "

Lê Đức Năm

Viện Quy hoạch và Quản lý nước - Bộ Thủy lợi

Sau khi nghiên cứu tài liệu " Các chương trình Môi trường và Chính sách ưu tiên " do Ngân hàng thế giới phối hợp với Bộ khoa học Công nghệ & Môi trường và các chuyên gia thuộc nhiều bộ, ngành, địa phương xây dựng, tôi có một số ý kiến đóng góp như sau :

1. Đây là bộ tài liệu tổng hợp rất quan trọng mà các tác giả đã đưa ra có liên quan đến mọi lĩnh vực về sự suy thoái nguồn tài nguyên thiên nhiên (chủ yếu là lâm nghiệp, nông nghiệp và nước thải công nghiệp) và các sáng kiến biện pháp đã được áp dụng ở Việt Nam cũng như đề xuất các chính sách ưu tiên nhằm chống lại sự suy thoái nguồn tài nguyên thiên nhiên này.

2. Nước là nguồn tài nguyên vô cùng quan trọng đối với đời sống con người - nguồn tài nguyên này cũng đang bị suy thoái nghiêm trọng do các hoạt động của con người và thiên nhiên gây ra vì vậy tài nguyên nước cũng phải được đề cập đến như các tài nguyên khác.

3. Các chương mục nên trình bày ngắn gọn hơn, rõ ràng hơn và có tài liệu minh chứng cho từng hạng mục để cho người đọc dễ hiểu được những vấn đề mà các tác giả đề cập đến.

4. Các con số nêu ra trong báo cáo cần thống nhất thí dụ theo số liệu điều tra dân số năm 1989 thì dân số Việt Nam là 64.412.000 người chứ không phải là 44,4 triệu người như đã nêu trong đoạn 1.14, còn ở các chương mục khác thì nêu con số 70 triệu người.

5. Tại đoạn 2-9-9 thêm : " giảm khả năng điều tiết nguồn nước trong các mùa " vào phần ảnh hưởng môi trường gián tiếp .

6. Đoạn 2-5 : thay vào " con dè khổng lồ " bằng con sao la và tên khoa học của nó là " Pseudoryx " .

7. Nên tách phần 2-9-f thành chuyên mục riêng : ảnh hưởng của việc xây dựng các hồ đập đến sự thoái hoá của rừng trong đó : ảnh hưởng trực tiếp là làm mất đi một diện tích rừng khá lớn do ngập lòng hồ và ảnh hưởng gián tiếp là tạo đường thủy thuận lợi cho việc khai thác vận chuyển gỗ ở những nơi mà xưa kia không thể đến được.

8. Đoạn 2-31 : đối với các vùng xú vệt ở miền Bắc từ Quảng Ninh đến Nga Sơn (Thanh Hoá) việc xây dựng các đầm khai thác thủy sản là nguyên nhân chính cho việc phá rừng chứ không phải khai thác lấy củi.

9. Đoạn 2-30 : dự án liên ngành " Sử dụng lâu bền vùng đất ngập nước cửa sông Hồng " trong đó các mô hình thực nghiệm : nuôi tôm quảng canh, nuôi tôm bán thâm canh kết hợp biện pháp lâm sinh, mô hình V.A.C, mô hình trồng lúa chịu mặn cao sản .v.v. đã thu được kết quả tốt có thể áp dụng cho vùng duyên hải với mục đích bảo tồn được nguồn sinh thái rừng ngập mặn và đáp ứng được nhu cầu kinh tế của dân địa phương.

10. Thêm vào đoạn 2-39 : về chức năng của đất lầy rừng tràm là cung cấp tinh dầu tràm (tràm gió), một nguyên liệu quý hiếm cho y học.

11. Đê biển và đê cửa sông của Việt Nam là 3.000 km chứ không phải 2.500 km.

12. Đoạn 1-23 : (con số chính xác về sông ngòi Việt Nam) nếu tính các sông có chiều dài hơn 10 km thì Việt Nam có 2360 con sông.

Trên đây là một số nhận xét sơ bộ - còn các vấn đề khác sẽ bổ sung trên hội thảo . Đề nghị các tác giả xem xét nếu sử dụng được có thể đưa vào cho báo cáo phong phú hơn.

Hà Nội ngày tháng 11 năm 1994
Viện QH và QLN - Bộ Thủy lợi

Lê Đức Năm

CẦN CÓ CHIẾN LƯỢC GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ CHẤT THẢI RẮN ĐÔ THỊ VÀ CÔNG NGHIỆP

Tham luận tại Hội thảo Quốc gia :
“CÁC CHƯƠNG TRÌNH MÔI TRƯỜNG VÀ CHÍNH SÁCH ƯU TIÊN “
(ngày 3 và 4 tháng 11 năm 1994)

KS. HỒ SĨ NHIẾP

*Giám đốc Trung tâm công nghệ và môi trường
Công ty tư vấn XDCN và đô thị Việt Nam.*

BỘ XÂY DỰNG

Con người được sinh ra, tồn tại và phát triển trong môi trường tự nhiên. Con người chịu tác động thường xuyên và bị chi phối bởi các điều kiện tự nhiên, khí hậu, kinh tế, xã hội v.v... của môi trường bao quanh. Tất cả các yếu tố đó tương tác với nhau tạo ra một thể thống nhất hoạt động và phát triển theo thời gian và trong một không gian nhất định, đó chính là môi trường sống. Môi trường sống là tổng hợp những điều kiện bên ngoài có ảnh hưởng tới đời sống và sự phát triển của con người. Môi trường sống Đô thị là một đối tượng nghiên cứu quan trọng của công tác quản lý và xây dựng Đô thị. Đó là một hệ thống động, phức tạp, bao gồm nhiều phần tử cấu thành có bản chất khác nhau. Mỗi sự biến đổi của bất kỳ phần tử nào của hệ thống cũng gây ra tác động dây chuyền trên toàn bộ hệ thống. Ô nhiễm môi trường, đặc biệt là ô nhiễm gây ra bởi tình trạng ứ đọng chất thải rắn đô thị, chính là một trong những nguyên nhân chủ yếu làm suy giảm chất lượng môi trường sống, hạn chế sự phát triển bền vững của các Đô thị.

Việc chất thải tồn đọng lưu cữu lâu ngày trong các đô thị dẫn đến hàng loạt hậu quả tiêu cực đối với con người và môi sinh, làm ô nhiễm vấn đục môi trường sống của con người, thậm chí đưa tới những trận dịch bệnh ở phạm vi lây lan rộng, quy mô lớn khó có thể dập tắt được. Ngoài ra còn làm cho việc quản chúng hết sức khó khăn phức tạp : đội ngũ lao động của các đơn vị làm vệ sinh đô thị phải tiến hành thu gom, vận chuyển, chứa và xử lý chúng trong môi trường độc hại vừa ảnh hưởng đến sức khỏe vừa thiếu văn minh v.v...

Việc không xử lý kịp thời chất thải rắn đô thị và khu công nghiệp để lại một hậu quả nặng nề. Đặc biệt ở nước ta, các đô thị phần lớn là đô thị cũ và cổ, dân cư đô thị tăng nhanh một cách đột biến khách vãng lai nhiều cơ sở hạ tầng đô thị cũ kỹ và bị hư hỏng nhiều do chiến tranh.

Việc phát triển đô thị còn chấp vá, không đồng bộ, công tác xây dựng, sửa chữa, coi nới xảy ra phổ biến và thường ngày. Các xí nghiệp hầu hết sử dụng công nghệ lạc hậu v.v... nên chất thải rắn đô thị đã thực sự trở thành hiểm họa gây ô nhiễm môi trường đô thị ảnh hưởng tới sức khỏe của nhân dân.

Do đó đã đến lúc Nhà nước và chính quyền các đô thị phải hết sức quan tâm, đầu tư, cải tạo môi trường sống đô thị.

Nước ta hiện có 455 đô thị, thành phố, thị xã, thị trấn- với số dân 14,031 triệu người, chiếm 20,24% dân số cả nước. Mức độ đô thị hóa của nước ta như vậy là còn thấp những cơ sở hạ tầng kỹ thuật còn lạc hậu, các hoạt động về kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải đô thị còn yếu kém. Do đó chất lượng sống của người dân đô thị chưa được cải thiện nhiều (hầu hết các đô thị của chúng ta đều đang ở trong tình trạng môi trường bị ô nhiễm bởi chất thải gây ra). Chính phủ và các cơ quan quản lý môi trường từ trung ương đến địa phương đều đang rất lo lắng đến vấn đề có tính cấp cứu này.

Kế hoạch Quốc gia về môi trường và phát triển lâu bền từ 1991 - 2000 của nước ta đã được Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng thông qua ngày 12/6/1991 cũng đã nhấn mạnh “ Cần có chiến lược giải quyết chất thải từ hộ gia đình, từ công nghiệp và nông nghiệp ...”.

Như vậy, “ Chiến lược quản lý chất thải rắn Đô thị và Công nghiệp “ là một nội dung của chương trình hành động trong kế hoạch quốc gia về môi trường và phát triển lâu bền 1991-2000.

BẢN CHIẾN LƯỢC CẦN CÓ CÁC NỘI DUNG CHÍNH SAU :

1 Quan điểm và mục tiêu

1.1 Quan điểm

- a) Xác định rõ trách nhiệm và nghĩa vụ của mọi người trong việc bảo vệ môi trường sống đô thị

Chất thải đô thị do con người và các hoạt động trong đô thị tạo ra vì vậy trách nhiệm và nghĩa vụ giải quyết chất thải phải do dân và chính quyền đô thị đảm nhận

Luật bảo vệ môi trường đã được Quốc hội Nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam khóa IV, kỳ họp lần thứ tư thông qua ... chính là để khẳng định trách nhiệm và nghĩa vụ của mỗi người trong sự nghiệp giữ gìn và bảo vệ môi trường sống trong xã hội.

- b) Từng bước xóa bỏ cơ chế bao cấp trong việc xử lý chất thải đô thị.

- Muốn làm sạch môi trường thì trước tiên là phải có tiền. Người nào tạo ra chất thải người đó phải đóng tiền để xử lý.

- c) Tăng cường khả năng và trang thiết bị cho công tác kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải.

- Đối với các đô thị, các dự án bảo vệ môi trường toàn diện để chuẩn bị đón thời cơ và thực hiện ngay khi có điều kiện.

Cũng cần lưu ý trong tương lai một số khu chế xuất, khu vực tam giác phát triển mà nhà nước đã hoạch định sẽ hình thành do đó ở những nơi này cần phải thấy trước lượng chất thải sẽ tăng mạnh và phải có biện pháp giải quyết tốt.

d) Thường xuyên nâng cao dân trí, kết hợp cương quyết lập lại trật tự kỷ cương luật pháp.

1.2. Mục tiêu

- Từng bước khắc phục tình trạng ứ đọng chất thải rắn và chất thải lỏng ở các đô thị
- Chất thải trước khi xả ra môi trường phải xử lý đạt tiêu chuẩn cho phép

2. Các kế hoạch phát triển ngành

2.1. Đối với các đô thị vừa và nhỏ

- Xây dựng bộ máy kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải phù hợp.
- Áp dụng công nghệ xử lý chất thải thích hợp với quy mô đầu tư cơ sở hạ tầng của địa phương- Áp dụng các tiêu chuẩn cơ sở hạ tầng của công tác vệ sinh môi trường thống nhất chung trong cả nước.

2.2. Đối với các đô thị lớn:

- Xây dựng bộ máy quản lý phù hợp với lượng chất thải và mô hình công nghệ quản lý chất thải.
- Sản xuất các thiết bị chuyên dùng và nhập các thiết bị tiên tiến.
- Áp dụng các mô hình công nghệ thu gom, vận chuyển và xử lý phù hợp với đầu tư, thiết bị, đặc điểm chất thải và điều kiện của địa phương.
- Đầu tư thiết bị chuyên dùng để đạt hiệu quả sử dụng cao nhất.
- Áp dụng các thành tựu KHKT của các nước trong khu vực.
- Đội ngũ cán bộ chuyên ngành được đào tạo một cách có hệ thống.
- Giáo dục phổ cập về vệ sinh môi trường đô thị.

3. Xây dựng một hệ thống quản lý và chính sách quản lý chất thải rắn đô thị như:

Quy chế quản lý vệ sinh môi trường đô thị, Tiêu chuẩn vệ sinh môi trường Đô thị và các chính sách có liên quan.

4. Phát triển hệ thống tổ chức quản lý chất thải rắn đô thị phù hợp với quy mô cấp ngành, cấp quản lý nhà nước ở Tỉnh, Thành phố trực thuộc TW, cấp quản lý nhà nước ở từng đô thị, các đơn vị vận hành ở cơ sở.

5. Đề ra mô hình thu gom, vận chuyển, chứa và xử lý chất thải đô thị thích hợp và hiện đại cho các loại hình đô thị lớn, nhỏ, vừa ở Việt Nam.

6. Xác định công nghệ và phương pháp xử lý chất thải thích hợp cho từng loại chất thải và phù hợp với điều kiện Việt Nam .

7. Về thiết bị tổ chức sản xuất trong nước chỉ nhập các thiết bị phức tạp và hiện đại mà khả năng trong nước chưa làm được .

8. Lập Ngân hàng dữ liệu Quốc gia về vệ sinh môi trường đô thị để làm cơ sở cho việc xây dựng kế hoạch tổng thể vệ sinh môi trường đô thị trong cả nước .

9. Định hướng sau năm 2000:

- Phân loại chất thải ngay tại nơi sản sinh chất thải.
- Phát triển công nghệ tái sinh chất thải rắn.
- Xử lý 100 % chất thải rắn.
- Xây dựng nhà máy chế tạo thiết bị thu gom, vận chuyển và xử lý chất thải rắn cho cả nước.
- Tiêu chuẩn về kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải rắn trong cả nước đạt tiêu chuẩn Quốc tế.

KẾ HOẠCH THỰC HIỆN MỤC TIÊU CHIẾN LƯỢC

1. Chương trình hành động thực hiện mục tiêu của chiến lược là

- Nghiên cứu mô hình quản lý thích hợp
- Ban hành quy chế quản lý có hiệu quả
- Chính sách tài chính hợp lý
- Giáo dục, đào tạo đến các tầng lớp nhân dân
- Có chính sách hợp tác quốc tế phù hợp

2. Các dự án thực hiện mục tiêu của chiến lược là

- Dự án nâng cao năng lực cho các đơn vị hoạt động trong lĩnh vực vệ sinh môi trường đô thị
- Dự án tổ chức sản xuất thiết bị trong nước
- Dự án xây dựng các nhà máy, xí nghiệp xử lý chất thải rắn thích hợp
- Dự án đào tạo chuyên gia và công nhân lành nghề

3. Vấn đề ưu tiên là :

- Công nghệ thích hợp để giảm, tái sử dụng và quay vòng chất thải.
- Kiểm soát các chất độc hại và chất nguy hại
- Kiểm soát và xử lý ô nhiễm

HIỆU QUẢ CỦA BẢN CHIẾN LƯỢC CẦN ĐẠT ĐƯỢC

1. Một hệ thống tài liệu có tính chất luật sẽ được ban hành .
  - Một bản chiến lược bảo vệ vệ sinh môi trường đô thị được Bộ xây dựng và chính phủ phê duyệt
  - Quy chế quản lý vệ sinh môi trường đô thị
  - Một số tiêu chuẩn quy phạm về kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải đô thị
  - Chính sách tài chính cho việc kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải đô thị .
  - Một số dự án triển khai nội dung chiến lược sẽ được lập
2. Một phương pháp kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải đô thị thích hợp và hiện đại sẽ được thiết lập trên toàn lãnh thổ .
3. Đội ngũ cán bộ và công nhân làm việc trong lĩnh vực kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải đô thị sẽ có đủ kiến thức để hoạt động có hiệu quả trong cả nước .
4. Trang thiết bị và phòng thí nghiệm đảm bảo hoạt động có hiệu quả kiểm soát ô nhiễm và quản lý chất thải đô thị sẽ được trang bị cho tất cả đô thị trong cả nước .

Kính gửi: Cục Môi trường
Bộ KH-CN & MT
39 Trần Hưng Đạo

Nhận xét về báo cáo :

"CÁC CHƯƠNG TRÌNH MÔI TRƯỜNG VÀ CHÍNH SÁCH ƯU TIÊN"

(do Ngân hàng Thế giới phối hợp với Bộ KH-CN và
MT thực hiện)

Tôi nhận được 2 tập tài liệu đồ sộ "Việt Nam - các ưu tiên chính sách và chương trình về môi trường cho một nền kinh tế XHCN trong thời kỳ quá độ" (tập I là bản Tóm tắt và báo cáo chính, tập II là 10 phụ lục) vào ngày 24/X và được yêu cầu góp ý kiến trước ngày 1/XI-1994.

Tuy thời gian quá gấp, lại bận nhiều công việc khác của cơ quan, nhưng tôi đã đọc hết một lượt cả 2 tập tài liệu này với sự chăm chú và khá hấp dẫn, bởi tầm quan trọng đặc biệt của nó đối với tương lai phát triển bền vững của Việt Nam.

Nhìn tổng quát, tôi cho rằng báo cáo có những ưu điểm và nhược điểm chủ yếu sau :

I. Ưu điểm :

1) Các tác giả của báo cáo đã dày công điều tra, khảo sát, lựa chọn, thu thập được một khối lượng rất lớn các tài liệu, số liệu cơ bản về điều kiện tự nhiên, kinh tế, xã hội Việt Nam, đặc biệt là về thực trạng môi trường của Việt Nam trên rất nhiều phương diện như rừng Trung du, các hệ sinh thái vùng bờ biển và đất ngập nước, nông nghiệp và đất trồng trọt, tác động của dân số, sự phát triển công nghiệp, quá trình đô thị hóa, tình trạng ô nhiễm nước và không khí, việc xử lý chất thải rắn, viễn cảnh của khu vực năng lượng, v.v.. trong phạm vi cả nước.

2) Các tác giả đã đi sâu phân tích một cách hệ thống hàng loạt vấn đề có liên quan đến việc sử dụng các tài nguyên thiên nhiên, phát triển nông-lâm-ngư nghiệp, phát triển công nghiệp và đô thị hóa, qua đó nêu lên kiến nghị về các chính sách, các chương trình ưu tiên, các thể chế và luật pháp cho hoạt động môi trường theo hướng phát triển bền vững.

3) Việc đánh giá về thực trạng môi trường và việc đề xuất các khuyến nghị được các tác giả làm nổi bật lên và có tính thuyết phục cao hơn bằng sự đối chiếu, so sánh với những hiện tượng tiếp cực và tiêu cực, những kinh nghiệm thành công và không thành công của nhiều nước trên thế giới, đặc biệt các nước trong vùng (như Lào, Campuchia, Thái Lan, Indônêxia, Philippin, Malaixia, Trung Quốc, Triều Tiên, Ấn Độ...).

II. Nhược điểm :

1. Có khá nhiều dữ kiện, số liệu chưa cập nhật.

Ví dụ :

- sản lượng lương thực mới tính đến hai năm 1990-1991 trung bình là 21,6 triệu tấn; trong khi năm 1992 là 24,2 triệu tấn và năm 1993 là 25,5 triệu tấn.

- Chỉ số phát triển của công nghiệp mới tính đến năm 1990 là 3,3% (thật ra là 3,1%); trong khi năm 1991 tăng 10,4%, năm 1992 tăng 17,1%, năm 1993 tăng 12,1%.

- Các dự án do nước ngoài đầu tư mới tính đến năm 1992 là 550; trong khi năm 1993 đã tăng thêm hơn 200 dự án mới và đến nay đã có trên 1000 dự án với khoảng 10,5 tỷ USD.

- Tổng sản phẩm quốc nội (GDP) tính theo đầu người mới tính là 200 USD. Trong khi, theo báo cáo của Chính phủ Việt Nam tại Hội nghị tài trợ Paris (11/1993), thì năm 1992 GDP bình quân đầu người là 220 USD.

Cũng cần nói thêm rằng: Ngoài cách tính theo GDP, UNDP gần đây đã đưa ra chỉ tiêu HDI để đánh giá sát hơn mức sống của nhân dân các nước. Theo chỉ tiêu này, Việt Nam được xếp thứ 115 trong số 173 nước trên thế giới, còn nếu xếp theo GDP thì Việt Nam đứng hàng 156.

Vân vân và vân vân ...

Tôi cho rằng, các số liệu, các dữ kiện càng cập nhật bao nhiêu thì sự phản ánh thực trạng tình hình của b/c càng có giá trị bấy nhiêu.

2) Các tác giả có nói đến nền kinh tế AHCN trong thời kỳ quá độ nhưng không thấy phân tích rõ đặc điểm, nội dung, phương hướng của nền kinh tế này như thế nào ?

Nên chăng dùng khái niệm "Nền kinh tế hàng hóa nhiều thành phần vận động theo cơ chế thị trường theo định hướng XHCN", hay có thể nói gọn là "nền kinh tế thị trường theo định hướng XHCN".

3) Tuy đã có chú ý ở mức độ nhất định, song khi phân tích, đánh giá thực trạng tình hình cũng như khi đề xuất các giải pháp, báo cáo chưa quan tâm một cách đầy đủ đến khía cạnh xã hội-văn hóa của vấn đề môi trường. Nói cách khác cần tiếp cận vấn đề môi trường không chỉ về mặt hệ sinh thái tự nhiên (natural ecosystem) mà cả về mặt hệ sinh thái nhân văn nữa (Human ecosystem).

Các tác giả đã có những nhận xét đúng (ví dụ: con người là áp lực lớn nhất đối với sự tồn tại của rừng, v.v...), nhưng khi đề xuất các giải pháp về chính sách, chương trình ưu tiên, thể chế và pháp luật thì vấn đề con người với những đặc điểm về mức sống và lối sống (bao gồm phong tục, tập quán, tâm lý, đạo đức, thị hiếu, hành vi...) chưa được đặt ở vị trí trung tâm và xem xét trong mối quan hệ nhiều chiều với môi trường.

Có một câu chuyện giản dị mà nhiều ý nghĩa :

Khi cán bộ đi tuyên truyền vận động đồng bào dân tộc thiểu số còn du canh ở Tây Nguyên chấm dứt việc phá rừng, đốt rẫy làm nương, vì như thế là làm hại tới môi trường, thì đồng bào đã trả lời rằng: "tao nghe chúng mày nói đã no cái tai nhưng vẫn đói cái bụng, và vì đói nên tao phải ăn rừng" (manger le forêt).

Ở đây có hai vấn đề chủ yếu cần giải quyết:

Một là: phải tìm cách đảm bảo cái ăn, cái mặc, cái ở, cái đun...cho đồng bào bằng những giải pháp kinh tế thiết thực có hiệu quả trước mắt và lâu dài.

Hai là: phải nâng cao dân trí làm thay đổi tâm lý, lối sống thể hiện trong phong tục, tập quán lâu đời của đồng bào.

Nói cách khác, những giải pháp về chính sách, thể chế và pháp luật chỉ có tính khả thi, khả dụng, khi những giải pháp ấy thật sự quan tâm đến đời sống người dân. Chẳng hạn: Việc khôi phục lại diện tích rừng ngập mặn ở Minh Hải, hạn chế mở rộng diện tích nuôi tôm ... phải được giải quyết trên quan điểm này.

4) Có những chi tiết về mặt phân tích đánh giá các sự kiện, về trình bày, về câu chữ, về dịch thuật chưa thật rõ ràng, chính xác.

Ví dụ:

- xem lại tỷ lệ thu gom chất thải ở Hà Nội (50%), thấp hơn so với Hải Phòng (70%) ?

- Nguyên nhân gây ô nhiễm môi trường ở đô thị không chỉ do phát triển công nghiệp, dân số tăng nhanh... mà còn ở việc qui hoạch thiếu tầm nhìn xa, chấp vạ, bị động, thiếu kiểm tra, kiểm soát, buông lỏng kỷ cương pháp luật và sự thiếu tự giác giữ gìn vệ sinh môi trường của người dân.

- Câu "Nguyên tắc này có ý nghĩa trước hết là dành quyền định giá đối với nguyên tắc này thậm chí thiệt hại về môi trường không được xem xét" và nhiều câu khác nữa khá lủng củng và khó hiểu.

- IPM (Integrated pest management) nên dịch là quản lý côn trùng hợp nhất, chứ không phải là "quản lý côn trùng thống nhất".

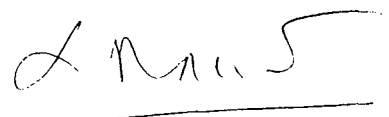
vv... vv...

+

+ +

Tuy còn những nhược điểm nêu trên, nhưng nhìn chung đây là một công trình được thực hiện công phu, tương đối toàn diện và có chất lượng tốt.

Người nhận xét

GS, PTS Phạm Xuân Nam

Trung tâm KHTH + DV Quốc gia

36 Hàng Chuối

Tel 259059 - 259068

BỘ CÔNG NGHIỆP NHẹ

14 : 2400/CV-KHKT

V/v tham gia ý kiến

về thảo quốc gia MT .

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

----- T/3

Hà Nội, ngày 04 tháng 11 năm 1994

Kính gửi : Quý Môi trường - Bộ Khoa học,
Công nghệ và Môi trường

Sau khi nghiên cứu các tài liệu kèm theo công văn số 2350/MT ngày 19-10-1994 về Hội thảo Quốc gia công tác môi trường, Bộ Công nghiệp nhẹ tham gia một số ý kiến như sau :

Công tác môi trường trong Bộ Công nghiệp nhẹ rất mới mẻ và có nhiều khó khăn, nhất là đối với các doanh nghiệp có từ trước Luật Bảo vệ Môi trường. Để bảo vệ được môi trường và phát triển bền vững Nhà nước cần tạo điều kiện cho các ngành của Bộ thực hiện được Luật Bảo vệ Môi trường .

1. Tạo điều kiện cho các doanh nghiệp đầu tư đổi mới công nghệ và thiết bị, nhất là các công nghệ sạch tạo ra ít chất thải, công nghệ tái sử dụng chất thải .

Trong đầu tư các công trình mới cần ngăn chặn tình trạng đầu tư thiết bị cũ gây nhiều chất thải .

2. Có chính sách khuyến khích các doanh nghiệp cũ xây dựng hệ thống xử lý chất thải bằng cách miễn giảm thuế, hỗ trợ vốn sao cho giá thành không tăng khi đầu tư hệ thống xử lý chất thải .

3. Dành một phần kinh phí để tăng cường tiềm lực nghiên cứu áp dụng công nghệ mới, củng cố cơ sở hạ tầng cho các cơ quan nghiên cứu trong đó nghiên cứu các biện pháp chống ô nhiễm môi trường thích hợp cho từng ngành .

4. Trong quy hoạch xây dựng có biện pháp để tránh tình trạng dân cư kéo tới ở, sinh sống tại các khu công nghiệp một cách vô tổ chức rồi sau đó dân cư lại kiến nghị đòi dời các xí nghiệp đi nơi khác .

5. Về mặt quản lý :

Oàn làm rõ hơn chức năng của Bộ trong lĩnh vực quản lý Nhà nước về môi trường. Các cơ quan Trung ương, địa phương và các Bộ phải phối hợp chặt chẽ trong công tác quản lý môi trường (kiểm soát, xử lý...) .

6. Về đào tạo :

Hiện nay từ cơ quan Bộ tới các Tổng Công ty, Công ty và các đơn vị sản xuất hầu như không có cán bộ được đào tạo về kỹ thuật môi trường, quản lý môi trường. Sự yếu kém này đã hạn chế rất nhiều trong công tác bảo vệ môi trường. Trong một hai năm tới Nhà nước cần có kế hoạch khẩn cấp lấp chỗ hổng này. Muốn vậy, ngay từ bây giờ phải chuyển hàng loạt sinh viên sang học môi trường trong và ngoài nước. Mở các lớp huấn luyện cấp tốc, bổ sung nghiệp vụ môi trường cho các cán bộ hiện nay đang làm công tác về môi trường .

Trên đây là một số ý kiến đề quý Bộ tham khảo, giúp cho các Bộ thực hiện tốt công tác bảo vệ môi trường phát triển bền vững .

Nơi nhận :

- Như trên
- Lưu VP, KHKT .

